

ES SAIG

ALGAIDA - NÚM. 194 - FEBRER DE 1997

EDITORIAL

LA REFORMA DE SA PLAÇA

Sembla que quan l'Ajuntament va acordar tirar endavant la remodelació de Sa Plaça no tenia les idees massa clares del que es pretenia amb aquesta obra. La impressió que hom té és que hi havia una partida de diners important que es podia aprofitar, que s'havia d'aprofitar, sense pensar, però, en les conseqüències de la reforma.

I la primera conseqüència negativa ja s'ha vist: quan feim una ullada als edificis que volten la plaça la sensació que dóna és d'allò més depriment. En unes declaracions a la premsa el nostre Batle admetia que calia una harmonització de les façanes i que seria una tasca difícil perquè s'haurien de posar d'acord una trentena de propietaris. Però és que, a més de les dificultats d'aconseguir aquest acord, costarà Déu i ajuda trobar una fórmula que es pugui aplicar amb un mínim de garanties a tots els edificis; hi ha coses males de casar, com podreu comprovar si mirau les façanes: unes harmòniques i amb caràcter, altres impersonals, altres ruinoses... Qualcú dirà que les vergonyes estètiques ja hi eren, però certament quedaven disimulades i no ben desplegadas com les veim ara.

Una altra conseqüència de la remodelació és la de la plaça que en resultarà: una plaça dura i inhòspita. Ens hem preguntat quina funció ha de tenir Sa Plaça i per què ha de servir? Si volem que sigui el centre de la vila, el punt de trobada per a fets importants, el lloc de celebració d'actes festius, un indret de reunió per a una tertúlia, un espai d'esbarjo per a la gent de la tercera edat, ha d'esser acollidora; i aquesta és una qualitat que haurà perdut almanco per molts d'anys.

La reforma va suposar també l'eliminació dels pins, no es podia fer res sense tallar els pins. (L'arrabassada dels pins de Ses Escoles va tenir una altra justificació). La nostra postura respecte a la supressió d'aquests arbres sempre ha estat clara i seguim pensant que no s'esgotaren els mitjans per evitar-la. Però una vegada que el Consistori aprovà la mesura, la nostra actitud ha estat de total respecte i acceptació. Per això condemnam les pintades de la façana de la Casa de la Vila que són un exemple d'incivisme i d'antidemocràcia. Són uns fets que només creen malestar, intenten trencar la convivència i, a la llarga, sempre es tornen contra els seus autors.

LA NOSTRA PORTADA: *Aquest mes la xerradeta està dedicada a en Paco Llavina que per Sant Honorat va presentar al local de l'Obra Cultural una exposició de pintures i dibuixos molt ben acceptada. Un tema important de l'exposició eren els cossiers i aquí en teniu una mostra.*

Bolletí de l'Obra Cultural d'Algaida

Revista mensual. D.L.P.M. 495/80

Domicili: Rei, 1. Algaida.

Tf: 66 50 42 / 27 25 76

Fax 66 56 79

Imprimeix: Tirrena, SA. Manacor

Tf 55 52 12

ES SAIG només es responsabilitza de l'Editorial.

Dirigeix: Delfi Mulet

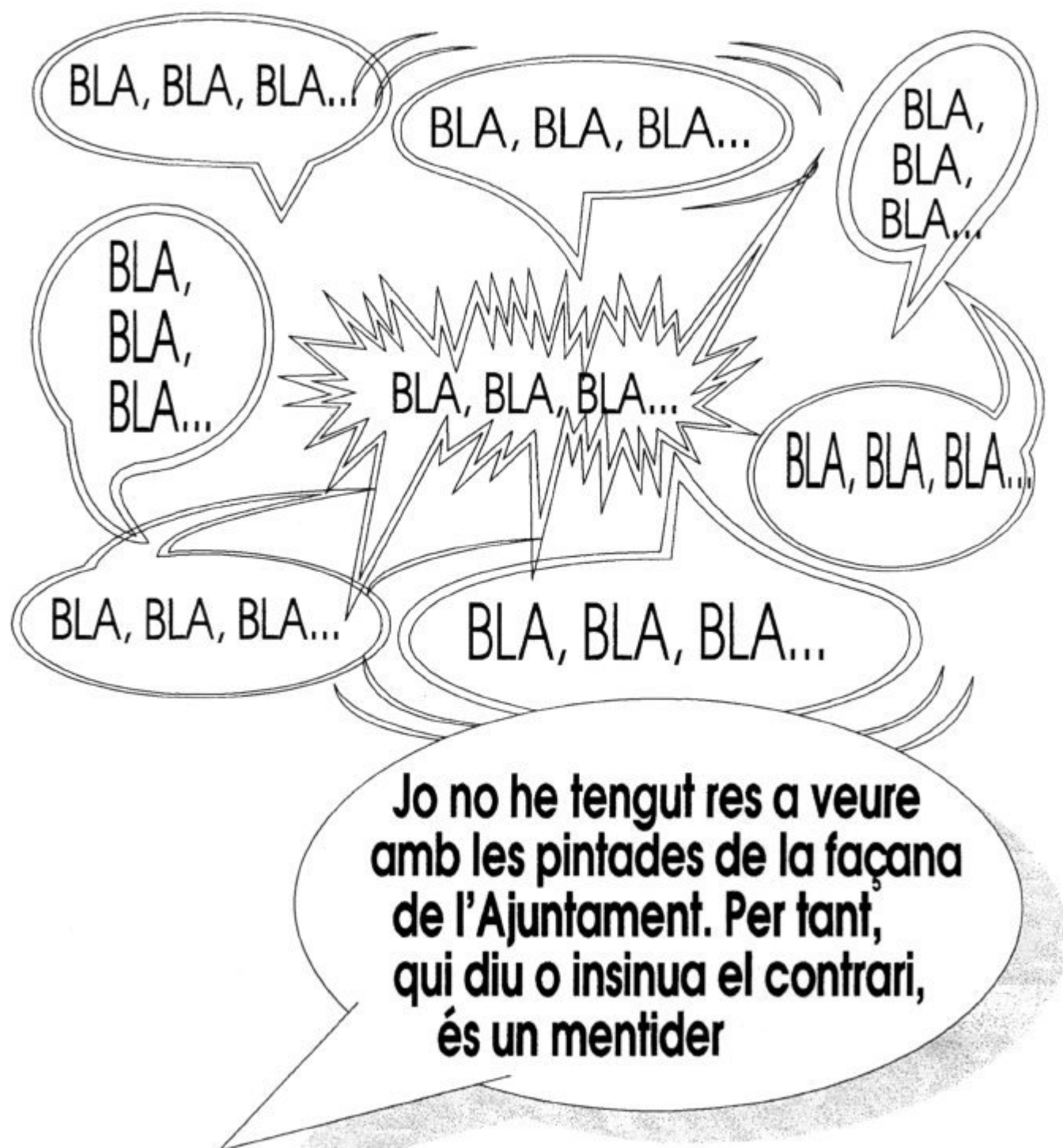
Administra: Directiva de l'Obra Cultural

Col·laboren: Victor Andreu, Biel Bibiloni, Jaume Falconer, Miquel Fiolet, Jaume Jaume, Catalina Martorell, Miquel Molleta, Antònia Ma. Mulet, Joan Mulet, Pere Mulet, Victor Mulet, Xesc Oliver, Biel Sastre, Miquel Serra, Joan Trobat, Guillem Vanrell, Agrupació fotogràfica d'Algaida.

CALAIX DE SASTRE

"La veritat sempre serveix per a alguna cosa"

(*Memorial del convent, José Saramago*)

En Calaix i Desastre

M'HAN DIT QUE DIUEN

La gent a qui agrada més el vi que l'aigua solen dir que "l'aigua espenya els camins". I enguany s'ha pogut comprovar perfectament aquesta dita: ha plogut molt i els camins de per foravila, sobretot els que s'asfaltaren fa anys, estan impracticables. Els que hi han de circular diuen que fa més bon anar, ara, per un dels vells camins "de carro" que no pels asfaltats.

I, seguint amb el tema de l'aigua, quan un jove s'estranya de veure finques embassades, li han d'explicar que abans, quan plovia molt com enguany, la gent es preocupava d'arreglar els albellons o síquies que, per davall terra, permetien l'aigua córrer fins al torrent o avenc de més aprop, i així no es produïen aquestes llacunes que es poden veure avui, sobretot dins finques de bona terra.

Un ens va comentar que havia llegit que el nostre Ajuntament havia de gastar set o vuit milions als cementeris de Randa, Pina i Algaida. Molt bé. El que no li va semblar tan bé és que al d'Algaida les obres a fer fossin per una balustrada i altres feines més bé ornamentals. Les tombes que estan a la dreta del cementeri, a la part de Son Alegre, s'omplen d'aigua, i això no els va bé als propietaris. També ens han parlat d'unes obres per treure les aigües pluvials de dins el recinte, que no eren massa lògiques: ens digueren que les volien fer anar a l'inrevés del seu curs natural, que és per avall. Vàrem pensar que era una broma, però ho deien ben seriosament.

La conferència de Francesc Vallcaneres sobre els cossiers fou francament interessant: molt ben documentada, desmitificadora, ben preparada, amena, divertida fins i tot... Segurament tots els que, ara fa mesos, tenien tantes ganes de parlar dels cossiers, en sortiren ben informats. Perquè hem de suposar que tots hi eren, a escoltar en Francesc, ja que és una de les persones més documentades sobre aquest tema.

Els foguerons de Sant Honorat foren animats, amb molta gent i molta ballera. Bé, quan deim "foguerons" volem dir "la festa" del dia abans de Sant Honorat, perquè els foguerons pròpiament dits foren un desastre quasi tots ells: dues rabasses de pi, segurament verdes, que no cremaren gaire bé. Això sí, l'endemà matí ja estava tot ben net i agranat.

I la novetat del dia de la festa foren els tres cossiers joves, a més del xeremier i la nova "fobiolera". Tots ells se'n desferen d'allò més bé, tant com els veterans, o més. La veritat és que, com solem dir cada any, el dia de Sant Honorat pareix com si ballassin més pels algaidins que no per Sant Jaume, que hi ha massa gent, i massa calor.

No volíem parlar de les pintades que aparegueren a la façana de l'Ajuntament la nit de Reis. Només voldriem reproduir un comentari que ens va deixar pensatius: si tan tort va caure als nostres governants aquesta pintada, ¿no és un poc estrany que passat un mes encara segueixi igual? Si aquesta pintada hagués aparegut a qualsevol altra façana, l'endemà l'haurien tapada: una granereta d'emblanquinar i un poc de calç, en un nores hauria quedat arreglat.

Parlant de protestes, ens digueren que, a més de la protesta de la pintada, hi ha hagut altres manifestacions, que cadascú interpreta com vol. Un diumenge dematí aparegueren dos pins (o avets) sembrats damunt un caramull de terra, a Sa Plaça. Per altra part, un dia aparegueren llavorims de fulles de pi davant els portals de "certes" cases de "certes" persones. Ningú ens

ha sabut explicar què vol dir tot això, però el que sí hem sentit és que si tot això són protestes per la desaparició dels pins, en bon mallorquí deim "guardau-vos d'un ja està fet", i això dels pins "ja està fet".

Les obres de SaPlaça ara ja es comença a veure com quedaran. Hi ha opinions de tota classe, unes reproduïbles i altres no. El que hem sentit més vegades és el parer dels qui diuen que això no s'assembla al projecte o la maqueta que es va exposar a Plaça perquè tots els algaidins la véssim i diguéssim el que hi trobàvem.

UN SORD

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Maria Ramon Isern. Morí dia 17 de desembre a l'edat de 95 anys.

Francisca Garcias Bibiloni. Va morir dia 18 de desembre als 83 anys.

Maria Cloquell Mulet. Morí dia 20 de gener a l'edat de 81 anys.

Jaume Dols Amer. Morí dia 12 de gener a l'edat de 77 anys.

Maria Fullana Capellà. Ens deixà dia 21 de gener als 85 anys.

Catalina Garau Pujol. Va morir dia 19 de gener als 93 anys.

Joan Verger Capellà. Ens deixà dia 31 de desembre. Tenia 80 anys.

Isabel Capellà Llull. Va morir dia 30 de gener. Tenia 91 anys.

NOTICIARI DE L'OBRA CULTURAL BALEAR D'ALGAIDA

vint-i-cinc anys

COMUNICAT DE LA JUNTA DIRECTIVA

Volem manifestar que seguim estant en contra de la tallada dels pins, però també volem deixar clar que no compartim en absolut el mètode que altres persones han utilitzat per expressar el seu desacord. Tots els que ens coneixen ja saben que no és el nostre estil, no ens agraden gens les pintades, ni que s'embrutin les façanes d'enlloc. Per tant, no tenim res a veure amb les pintades de la façana de l'Ajuntament, i de cap de les maneres acceptam que ens n'atribuixin l'autoria.

Moltes gràcies a totes les persones que ens heu donat suport.

La Junta Directiva de l'Obra Cultural d'Algaida

ACTIVISTES PREVISTES

Projecció de diapositives:

LA TOPONÍMIA DE LA COSTA DE LLUCMAJOR (2a part).

Divendres dia 14 de febrer, a les 21.30 h i al local social, després de l'èxit de la primera, **Cosme Aguiló** ens explicarà i ens mostrarà a través de magnífiques diapositives, la part que ens manca per veure de la costa llucmajorera: des del Cap Blanc fins a S'Arenal.

Excursió:

Diumenge dia 23 de febrer, excursió al CAMÍ VELL DEL FAR DE FORMENTOR. Apunteu-vos a Jerònia Cañellas abans de dijous dia 20. Sortida de Plaça a les 8.45 h.

EXCURSIÓ PER SES ROTES DE PINA

L'objectiu de la fotografia era captar la imatge del torrent de Pina i la fesomia dels participants a l'excursió (una trentena). Però, ja ho veis, ni una cosa ni l'altra. O bé no triarem el lloc adequat, o bé en la cosa que erràrem fou en l'elecció del fotògraf. O potser totes dues. El cert és que ja tenim l'excusa que ens obligui a haver de tornar per aquells paratges, guiats per la saviesa de Bernat Servera. I la pròxima vegada triarem un bon lloc i un bon fotògraf.

L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA informa

CONTENIDORS DE FEMS

El Consell Insular de Mallorca atorgà a finals de l'any passat una subvenció de 9 milions de pessetes a la Mancomunitat Pla de Mallorca per l'adquisició de contenidors de fems. Aquesta subvenció a fet possible que l'Ajuntament d'Algaida rebés recentment 46 nous contenidors que en un curt termini de temps seran repartits pel terme, de tal manera que es substituiran els que estan en mal estat, milloraran la dotació dels que estan a sòl rústic i a dins el poble, amb la intenció d'evitar la sobrecarga dels existents, així com evitar que part dels fems acabin tirats a les voreres dels camins.

En relació a aquest tema volem insistir que l'Ajuntament té instal·lat a l'antic Escorxador un Parc Verd a on podeu dipositar vidre, paper, roba, olis, piles, llaunes i, també, disposa d'un contenidor per voluminosos (ferralles, electrodomèstics, matalassos, etc). En referència als voluminosos, pregam que no es deixin a la vora dels contendors de fems ja que, a més de causar un lleig impacte, obliguen a una costosa recollida per part dels serveis municipals.

OBRES CAMÍ DE S'ESTACIÓ

A finals del mes de gener s'han iniciat les obres d'ampliació del camí de s'Estació que consisteixen en aixamplar l'esmentat carrer tant en el que fa referència al vial de circulació com amb la dotació d'una voravia amb arbres.

Aquesta obra la realitza el Govern Balear i està inclosa dins el Pla 5B de la Comunitat Econòmica Europea. L'empresa que va resultar adjudicatària després de la pertinent licitació realitzada per la Conselleria d'Agricultura va esser Riusech S.A. En relació a aquesta qüestió l'Ajuntament vol agrair la important col·laboració dels propietaris de les fin

ques afectades per l'esmentada ampliació.

CLAVEGUERAM

Des de l'Ajuntament volem recordar que és molt important i necessari que les finques urbanes fagin les connexions al clavegueram, ja que així s'evita enviar aigües brutes i contaminants al subsòl. En relació a aquest tema volem avisar que segurament en un termini no molt llarg de temps el Consorci d'Aigües del Pla i els Ajuntaments que en conformen establiran un termini obligatori per efectuar aquestes connexions.

DIVENDRES ALGAIDINS

El proper divendres dia 28 de febrer, a les 21'30 hores, tindrà lloc a l'Auditori del Casal Pere Capellà d'Algaida la conferència *Jaume Salvà Munar i el mallorquinisme científic*, a càrrec de Joan March Servera.

Jaume Salvà (Algaida segle XVIII- Madrid 1855), germà del Bisbe Miquel Salvà, va esser un metge que fou catedràtic i primer director del Reial Col·legi de Medicina, Cirurgia i Farmàcia de Pamplona (1829). Hi publicà (18-30) *Periódico mensual de medicina y cirugía*, en el qual col·laboraren alguns metges mallorquins. El 1831, becat pel govern, estudià a l'estranger el còlera. Posteriorment fou catedràtic de bibliografia, història i literatura d'aplicació a les ciències mèdiques a la Universitat de Madrid. Deixà inèdites nombroses obres de caràcter mèdic i publicà alguns discursos. Col·laborà en diferents revistes professionals. Fou soci honorari de la Societat Econòmica d'Amics del País i de la Reial Acadèmia Médico-quirúrgica de Cadis. (Gran Enciclopèdia de Mallorca).

Amb la conferència de Joan March tendrem l'oportunitat de conèixer amb més profunditat la vida i obra d'aquest algaidí i recuperar-ne la seva memòria.

NOTICIARI

ACTIVITATS AL MOLÍ D'EN XINA

Dissabte dia 1 de febrer ha començat al Molí d'en Xina el taller "Aproximació a la Literatura Contemporània", impartit i dirigit per **Joan Vallespir**. El seu objectiu principal és aconseguir que els assistents gaudeixin del text literari, mitjançant una aproximació a l'obra d'alguns dels autors més influents en la literatura del segle XX: Conrad, Ibsen, Baudelaire, Pound, Beckett, Hölderlin, Cioran, Genet... El taller es desenvoluparà en 10 sessions setmanals de dues hores de duració (els dissabtes, de les 19 a les 21 hores) i està previst que acabi dia 19 d'abril. Les persones interessades a assistir-hi disposen del telèfon 12 50 49 per obtenir-ne més informació.

RECERCA LINGÜÍSTICO-ORNITOLÒGICA A ALGAIDA

Els santanyiners **Cosme Aguiló** i **Antoni Mestre**, experts ecologistes i estudiosos de la cultura popular, duen a terme un ambiciós treball d'investigació: l'Atlas Ornitològic de les Illes Balears, un dels objectius del qual és recopilar els noms populars dels aucells de les nostres contrades, així com la seva variació en passar d'un poble a un altre. Per recollir les variants algaidines, els investigadors entrevistaren en **Pere Joan Oliver Perot** i en **Toni Puigserver de Porgatori**, que feren un notable esforç de memòria per recuperar noms ja quasi oblidats. Però no fou suficient; per donar validesa

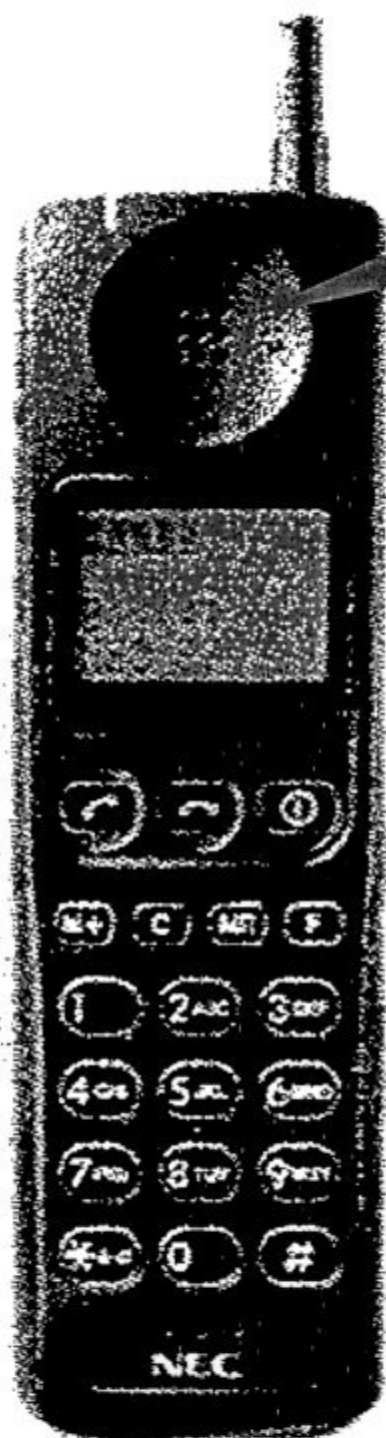

inqüestionable a la seva tasca, Aguiló i Mestre volen entrevistar un mínim de quatre informadors de cada poble; és per això que aprofiten les planes d'ES SAIG per fer una crida sol·licitant l'ajuda d'aquelles persones que creguin poder aportar informació valuosa al seu treball. Si pensau conèixer algú que reunesqui aquestes característiques, podeu comunicar el seu nom a qualsevol persona de la Junta Directiva de l'Obra Cultural d'Algaida.

escoles afortunades

Escoles de Santanyí, gener de 1997

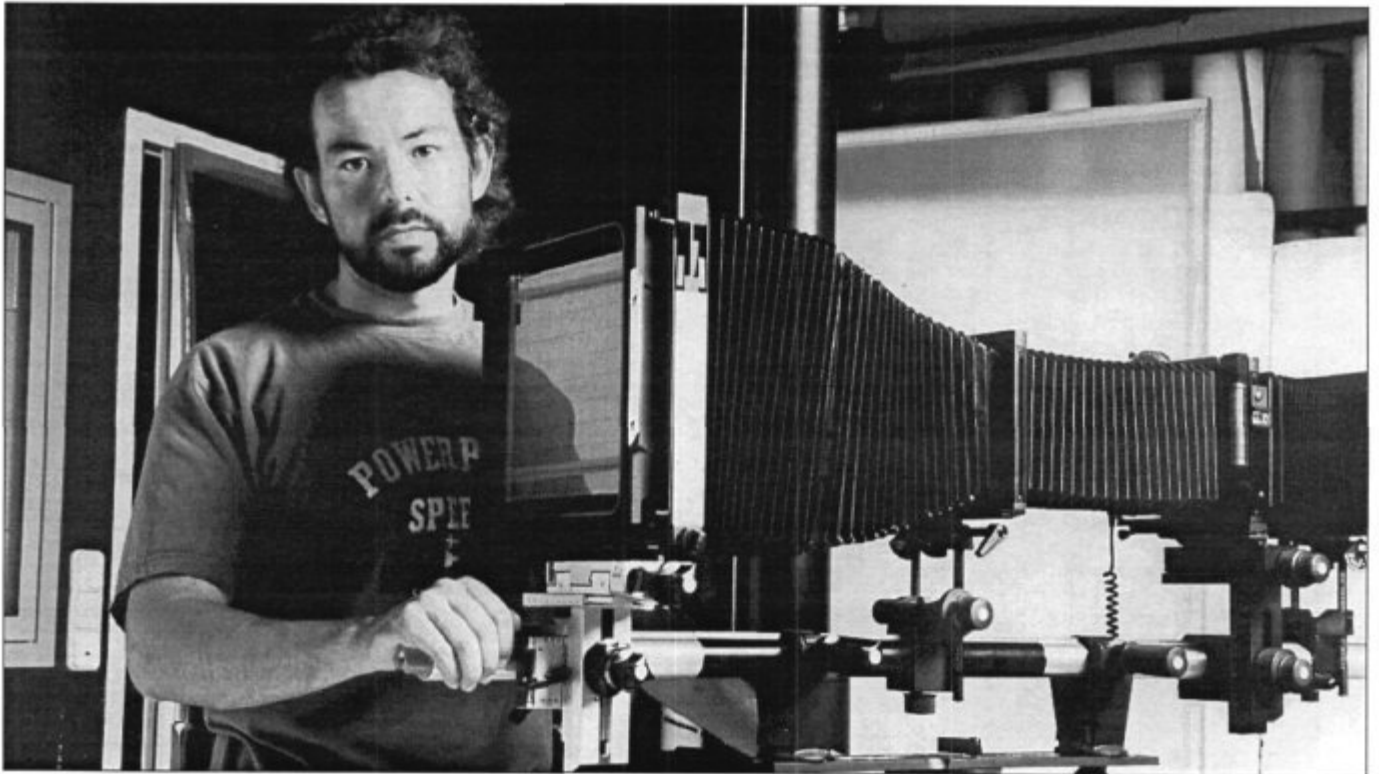

Crídava per dir-te
que no tenc res a dir.

Jo també
volia
parlar amb
tu per dir-
te que no
vull res.

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA D'ALGAIDA

Jaume Capellà Villalonga, soci de l'Agrupació Fotogràfica d'Algaida, ha guanyat el concurs de cartells de Sa Rua de Palma, a més, també ha guanyat el tercer premi. Cal recordar que fa una sèrie d'anys guanyà el primer premi a la millor fotografia en color dels Premis Ciutat de Palma. Curiosament el guanyà amb una fotografia feta a Cura.

Rafel.- Jaume, Com se t'ocorregué presentar-te al concurs?

Jaume.- Únicament m'hi vaig presentar perquè hi havia dues-centes mil pessetes per al primer premi, i al final en vaig sortir amb dues-centes cinquanta mil pessetes perquè a més vaig guanyar el tercer.

R.- Ja que xerram del vil metall, a què faràs cas? A la televisió que ens recomana comprar accions de la Telefònica o a Quevedo que deia que la hisenda i la salut si es volen disfrutar s'han de gastar?

J.- A la televisió que la bombin.

R.- Com et vares introduir dins el món de la fotografia?

J.- Volia estudiar pintura a l'Escola d'Arts i Oficis, però aquesta especialitat no hi figurava i,

dintre un ventall de possibilitats, la que em va cridar més l'atenció fou la de la fotografia.

R.- Per què presentares una fotografia i no un dibuix, sabent que sempre havien guanyat dibuixos?

J.- Perquè feia molts d'anys que no havia guanyat una fotografia i, ni tan sols no només era una fotografia, sinó que era una composició fotogràfica.

R.- Tu ets fotògraf professional, acostumat a emprar màquines de gran format. Per aquesta fotografia, quina màquina has emprat?

J.- L'he feta amb la meua Mamyia R Z; vaig optar pel format mig, ni el gros ni el petit.

R.- Dins la fotografia hi ha molts de camps. Quin o quins t'agraden més?

J.- El paisatge i la fotografia d'estudi.

R.- Quan fas fotos per tu, és a dir per passar gust, quina màquina empres la Mamyia o la Nikon?

J.- Quan faig fotos dins l'estudi sempre la R Z i a l'exterior sempre la Nikon, amb el fotòmetre i el comptador de fotografies inutilitzats degut a què em va caure de damunt la baca d'un Land Rover i per això, a més, també se me trava.

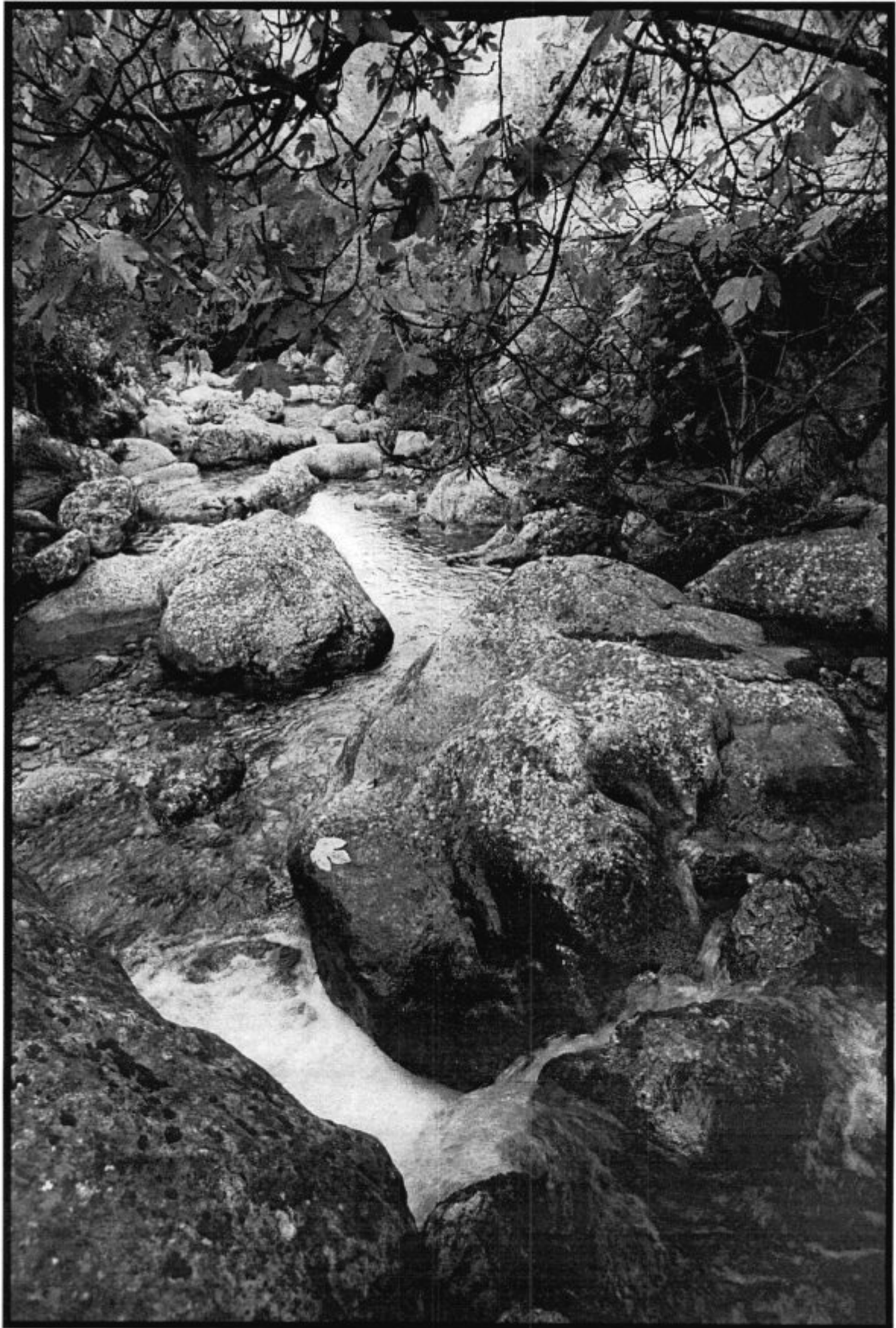
R.- A una entrevista que férem a Es Saig a Alberto García Àlix, ens digué que el 35 mm. era la base de la fotografia. Tu què en penses?

J.- Hi estic totalment d'acord, però, òbviament, hi ha coses que no es poden fer en 35 mm., per exemple: correccions de perspectiva o aconseguir una profunditat de camp uniforme.

R.- A la biblioteca d'Algaida hi ha el llibre "Historia de la fotografia", me'n vaig adonar que era la cinquena edició, fet que em va extranyar, perquè em pensava que la fotografia, pareix esser, no interessa al gran públic.

J.- La fotografia interessa molt més del que ens pensam. Hi ha poques cases que no tinguin una màquina de retratar o un vídeo. Les exposicions de fotografia que es fan a Palma són molt concorregudes, com tu ben bé saps.

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA D'ALGAIDA

Fotografia de Jaume Llinàs

ENS HA DEIXAT EN TOLO MULET

Se n'ha anat, per a sempre, el nostre amic Tolo, amic i col.laborador en les tasques esportives dels fills de moltes famílies d'Algaida que durant els anys 73-83 jugaven a futbol dirigits pels entrenadors i companys Toni Simó i Agustí Saig; anys que duen uns records inesborrables per a tots els qui cada diumenge ens vèiem a Plaça per acompanyar i animar els nostres fills i

passar unes hores entre futbolistes, amics i família, perquè, això sí, la família també hi anava. Celebràvem les victòries i derrotes amb dinars de companyerisme i amb alegria; la família d'en Tolo era gran animadora i organitzadora d'aquestes inoblidables diades. Tots els que participàrem en aquella jovial alegria et recordam amb gran estimació i sempre et tendrem en la nostra memòria.

CATI DE SA PLETA

Aquest és un dels equips d'aleshores amb els quals tant disfrutàrem en companyia d'en Tolo.

ENQUADERNACIÓ DES SAIG

Vos recordam a tots quants teniu costum d'enquadrar ES SAIG que amb l'índex que repartirem el mes passat s'ha completat el tom VIII de la nostra revista. Si recolliu els números que van de gener del 95 a desembre del 96 (169-192) amb les corresponents monografies (4) i l'índex i ens els feis arribar en encarregarem de dur-los a l'enquadrador.

PLUVIÒMETRE

El passat mes de desembre va ser extraordinàriament plujós ja que arribàrem als 122'7 litres. Això va fer que l'any natural 1996 donàs un total de 667'5 litres, que el converteix en un dels millors pel que fa a pluja; sobretot si tenim en compte que no hi ha hagut plugudes torrencials d'aquelles que fan més mal que bé. Aquestes dades ens les proporciona, com sempre, el nostre bon amic i col.laborador l'apotecari Gabriel Martorell.

I el 97 no ha començat malament ja que el gener, que no sol ser un mes especialment generós en aigua, ha arreplegat 57 litres, també de pluges suaus i agradables.

III MOSTRA DE TEATRE D'ALGAIDA

El grup de teatre Es Porrassar estam preparant la III Mostra de Teatre al nostre poble que se celebrarà al Casal Pere Capellà. Els dies d'actuació i les companyies que hi participaran són els següents:

15 de Febrer - Companyia Biaixos i Capgirons de Sant Joan - Obra: Mestre Lau es taconer.

22 de Febrer - Companyia Calabruix de Sant Jordi - Obra: Ara que ses rues mos tapen.

1 de Març - Companyia La Prima de Sineu - Obra: Tres pares per en Totó.

8 de Març - Companyia Es Porrassar d'Algaida - Obra: El millor dependent del món.

Per altra banda, sa nostra companyia cada any en el mes de Juliol estrenam una obra en el nostre poble i durant un any la representam a altres. Amb s'obra que hem estrenada enguany hem concertat les següents actuacions:

- 25 de Juliol de 1.996 a Algaida
- 25 d'Agost de 1.996 a Randa
- 15 de Desembre de 1.996 a Son Mesquida
- 11 de Gener de 1.997 a Sineu
- 19 de Gener de 1.997 a Son Valls de Padrines
- 24 de Gener de 1.997 a Son Negre
- 2 de Febrer de 1.997 a S'Espinagar
- 8 de Març de 1.997 a Algaida
- 15 de Març de 1.997 a Sant Joan
- 2 d'Agost de 1.997 a Sant Eugènia
- 8 d'Agost de 1.997 a Sant Jordi

Esperam que les obres que se representaran en aquesta mostra siguin d'es vostre agrat i vos fassin passar unes hores agradables, porque aquest és el nostre desig.

PENSAMENTS D'UN BADOCC

L'ABRIC

Un, que és un badoc, poc viscut i de poble, va anar a topar a Ciutat amb una celebració de quelcom, que un, poc donat a això de l'esport, no va arribar a comprendre ben bé de què es tractava. Bé, la qüestió és que hi havia una festa.

Badant, un va veure uns joves que portaven cartells amb fotografies aferrades (pot esser que fos un anunci d'una comèdia (?)). També hi havia uns soldats i moltes altres gentes i coses. Però el que el va impressionar més, a un, varen ser uns senyors asseguts en unes cadires forrades de vellut vermell i que portaven abrics llargs i foscos.

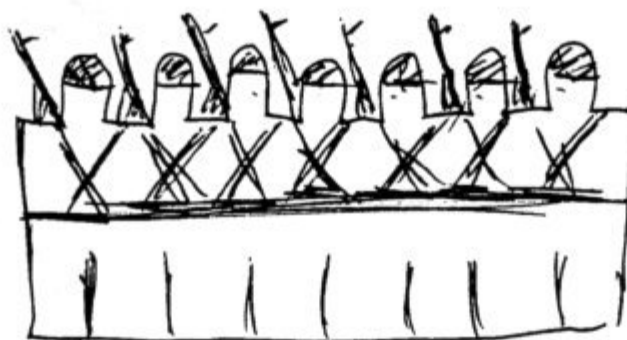
Un va voler entendre que era un uniforme que indicava una categoria. Un va pensar que eren gent important.

La gent important porta abrics llargs i foscos.

Un va fixar-se en la llargària dels abrics. Als més importants, els arribava quasi a terra i la mida anava minvant segons la importància del portador. Fins i tot n'hi havia un l'abric del qual era tan curt que pareixia una *americana*; deuria ser ben poca cosa, aquell home.

Si vos comprau un abric, que sigui llarg i fosc. Ajut!

VATBADOCC

FOTOGRAMA A FOTOGRAMA

El lloc, un punt imprecís de la sala fosca. L'acció, un raig de llum il·lumina la pantalla i la vida comença a córrer a 24 fotogrames per segon. ACCIÓ!!!

I EL GEPERUT parlà en català. El passat 21 de gener es va tancar una encesa polèmica amb l'estrena del clàssic de Víctor Hugo en versió Disney i doblat a l'idioma de casa. La projecció d'EL GEPERUT DE NOTRE DAME posà fi a un conflicte sociocultural, la demanda de cinema en català, però no resol el problema de fons: l'escàs interès dels exhibidors de les Illes per projectar pel·lícules en català i la també escassa resposta del públic per veure-les.

Mentrestant, més de dos milions i mig de ciutadans de les Balears anàrem al cinema durant el 96. Dos milions i mig d'entrades venudes no és un mal negoci, un 15% més que en el 95. El gran beneficiat ha estat el cinema espanyol que ha duplicat el nombre d'espectadors del 94 al 96.

El 1921, el director català Ricardo Baños rodava a Barcelona DON JUAN, film que protagonitzava Fortunio Bonanova, nom artístic de l'actor mallorquí Josep Lluís Moll. Recuperada per la Fílmoteca de la Generalitat de Catalunya i restaurada amb l'ajut del Consell Insular de Mallorca, la pel·lícula podrà ser vista a Palma dia 17 de febrer. Just al mateix escenari en què, ara fa cent anys, es projectaren les primeres pel·lícules. Va ser el 27 de gener de 1897.

I per acabar, un avís per a navegants. Dia 28 de febrer Larry Flint escandalitzarà el públic mentre els habitants de Mart envairan la Terra. Però aquesta ja és una altra història. El març tendrem un Saig intergalàctic. Que no vos ho creieu? La realitat és al cinema i s'escriu fotograma a fotograma. Fins aviat.

JOAN CARLES PALOS

GLOSA

Els Reis Mags als algaidins
ens han duit una pintada;
és estat mala jugada,
fer aquest record dels pins,
a uns regidors tan fins
que s'han quedat esglaiats.
Jo pens que els beneficiats,
amb tot aquest rebombori
formen part del consistori.
Sabeu qui són?...Són els "psoiats"

Un lector

SABEU ON ÉS?

La foto d'avui és potser massa fàcil per la vostra sagacitat, però després d'un parell de difícils, pertocava posar-ne una d'assequible per a tothom.

La **barrera** és una espècie de porta formada de barres o peces llargues i espaiades, de manera que impedeix el pas, però deixa veure a l'altra part. Les barreres poden ésser de fusta, les de tipologia més antiga, o metàl·liques, les més modernes.

A Tarragona una barrera pot ésser també un núvol llis i atapeït que amaga l'horitzó a la banda de ponent.

Barreres arquitectòniques: Dificultats afegides que han de superar els vianants minusvàlids, persones majors o infants a les construccions fetes per l'home. Facem vots perquè la nova plaça d'Algaida no rebi cap denúncia de l'Associació de Discapacitats Físics de Mallorca; si no, seria mala senyal.

Llinatge: *Barrera:* Existent a Alacant, Amposta, La Bisbal, Castelló, Valls, Vinarós, etc.

Refranyer: *No tenir barrera:* No tenir fre, actuar sense por de res. *Qui va darrera, tanca la barrera* o *El darrer tanca*. Frase que es repeteix a les excursions de muntanya per tal de deixar les barreres com les troben.

Topònims: *Son Barrera:* Possessió situada al Quarter I del nostre terme municipal, vora l'antic camí que de Pina menava a l'ermita de Castellitx. Davant les cases hi ha un molt interessant molí fariner de vent. *Molí d'en Barrera:* També fariner situat a un carreró de Sa Tanqueta, entre els molins de S'Aljub i d'en Gasparino.

Cançó:

'Fanya-vos, espigoleres
'Fanyau-vos a espigolar
perquè com l'amo vendrà
vos dirà: 'gafau barreres!

Pista: Aquestes barreres són potser les més observades del nostre terme. Els que estan en edat escolar són els que més possibilitats tenen de passar-hi per davant; que les mirin o no, ja és una altra qüestió.

Solució del mes passat: La creueta enfilada que vos mostràrem està situada a la cantonada superior del santuari de Cura, per això dèiem que és la més distant al nivell de la mar de tot el terme.

M. F.

PREGÓ DE SANT HONORAT 1997

"RECORDS SENSE ENYORANÇA"

Josep Manila Amengual

Vull començar amb una cita de Shopenhauer, que en el seu tractat sobre literatura i estil, més o manco textualment diu:

"Pocs escriuen de la mateixa manera com construeix l'arquitecte, que abans ha fet els plànols i ho ha calculat tot fins al més mínim detall. La majoria dels escriptors, al contrari, es contenten a fer com si jugassin al dòmino, com ocorre amb aquest joc, en què les fitxes s'uneixen unes amb altres, en part de manera intencionada i en part, per atzar, aquests escriptors deixen que les frases s'uneixin dins elles mateixes, per donar sentit als seus escrits, sense saber gairebé, prèviament, quina serà la imatge completa del conjunt ni a on aniran a parar. Molts no ho saben en absolut, sinó que escriuen com els pòlips de coral, els períodes s'uneixen amb els períodes i tot acaba com Déu vol."

Aquesta cita s'ajusta com anell al dit a la meva xerrada perquè sé com he començat però no com acabaré, ni tan sols quins plats vos serviré entre els entrants i les darreries.

La meua dificultat radica en l'altura del llistó que m'han posat els meus predecessors. Com es pot competir amb l'encantament de les nostres cançons vernacles enriquides per la veu d'en Biel Majoral? Com puc emular la glosa d'en Llorenç Móra, que la disfressa amb un màgic embolcall nibat de poesia, de tal manera que un no sap si el seu autor és glosador o poeta, encara que jo si crec que conec el seu tarannà. Per altra banda, especialistes en matèries molt concretes i específiques, com en Rafel Xeramec amb la ceràmica, vos han pogut fer fruit de totes les particularitats que les envolten, de la mística del fang, de l'encant de la plàstica. Historiadors com en Pere Fullana vos han esbrinat les singularitats de la petita història local, descobrint noves visions a vells fets, ensenyant i delectant amb la vida i

manera de ser dels nostres avantpassats que en certa mesura han conformat la nostra societat actual.

Ara bé, de quin tema o quina matèria vos podria parlar? El que més conec és l'immens camp administratiu, el control i fiscalització dels ingressos i les despeses públiques, el Pressupost i la comptabilitat pressupostària, en definitiva el món que respir, el món que m'envolta me marca amb el segell funcional, emmarcat dins l'àrida prosa administrativa que per la seva naturalesa imposa una mena de llenguatge laconic, concís i repetitiu i té com a contrapartida que poc a poc et va xuclant la imaginació i la inventiva.

Malgrat aquestes mancances, el meu lloc de feina em permet gaudir d'una cadira privilegiada per observar, dia a dia, tot l'espectre polític que dona vida a un Ajuntament, l'entorn que l'acoloreix, el naixement de la decisió que, el dia de demà, potser transformi la vida de l'administrat. El perquè s'ha optat entre el negre i el blanc i les conseqüències derivades, tangencials i marginals, que el destinatari final mai podrà percebre.

Tal vegada aquesta opció podria ser tema de xerrada, però en pròpia i legítima defensa i, per damunt de tot, per l'obligat compliment del deure del secret de la funció, he de descartar-lo i no vos puc oferir com a alternativa parlar d'aspectes concrets de la meua funció interventora, ja que, a més d'avorrits pels profans, són propis de seminaris especialitzats i davant gent del nostre entorn.

Exhaurides aquestes possibilitats, no em queda més remei que intentar trobar un camí diferent al món professional i crec que un Pregó que ha de servir d'introït a les Festes d'un Poble ha de tenir relació amb Algaida, ja sigui glosant la seva història, cantant les seves cançons, pintant els seus paisatges, descrivint el seu voltant o, encara que sigui íntimament i emocional, evocant

moments, situacions o retalls d'una vida que s'incardina dins la vida col·lectiva de la vila.

Aquesta serà l'opció triada i, tal vegada, com a títol la podríem batiar com "Records sense Enyorança".

Jo vaig néixer, com tots els del meu temps, republicà, és a dir, vaig néixer lliure, i així voldria morir. Però els meus primers records ja estan marcats per les conseqüències de la dictadura militar. Jo, encara que aleshores no en fos del tot conscient, era de la gleva dels vençuts i a ca nostra patíem els esquitxos d'aquest estigma. Com si fos ara, vos podria descriure Can Mir, avui Sala Augusta, presó dels polítics, on de la mà de la meva mare anàvem a veure al meu benvolgut pare, aleshores detingut pel greu delictes de ser honest, republicà i regidor del nostre Ajuntament. Cada visita me'n duia unes quantes capsetes de "rompes", que el meu pare, pacientment, havia recollit dins la presó per donar-me goig i perquè pogués jugar amb els altres infants.

L'Algaida d'aquell temps, per a mi almanco, era opressiva, trista i sobretot pobra. I quan dic pobra, vull dir pobra de solemnitat, pobresa de fam per a moltes famílies, pobresa de calçons apedaçats una i altra vegada, de cartilles de racionament i de pilotes fetes de pedaçs inservibles.

L'Església s'identificava totalment amb la política franquista, no debades havia batiat el Moviment com a Creuada, gaudia de totes les

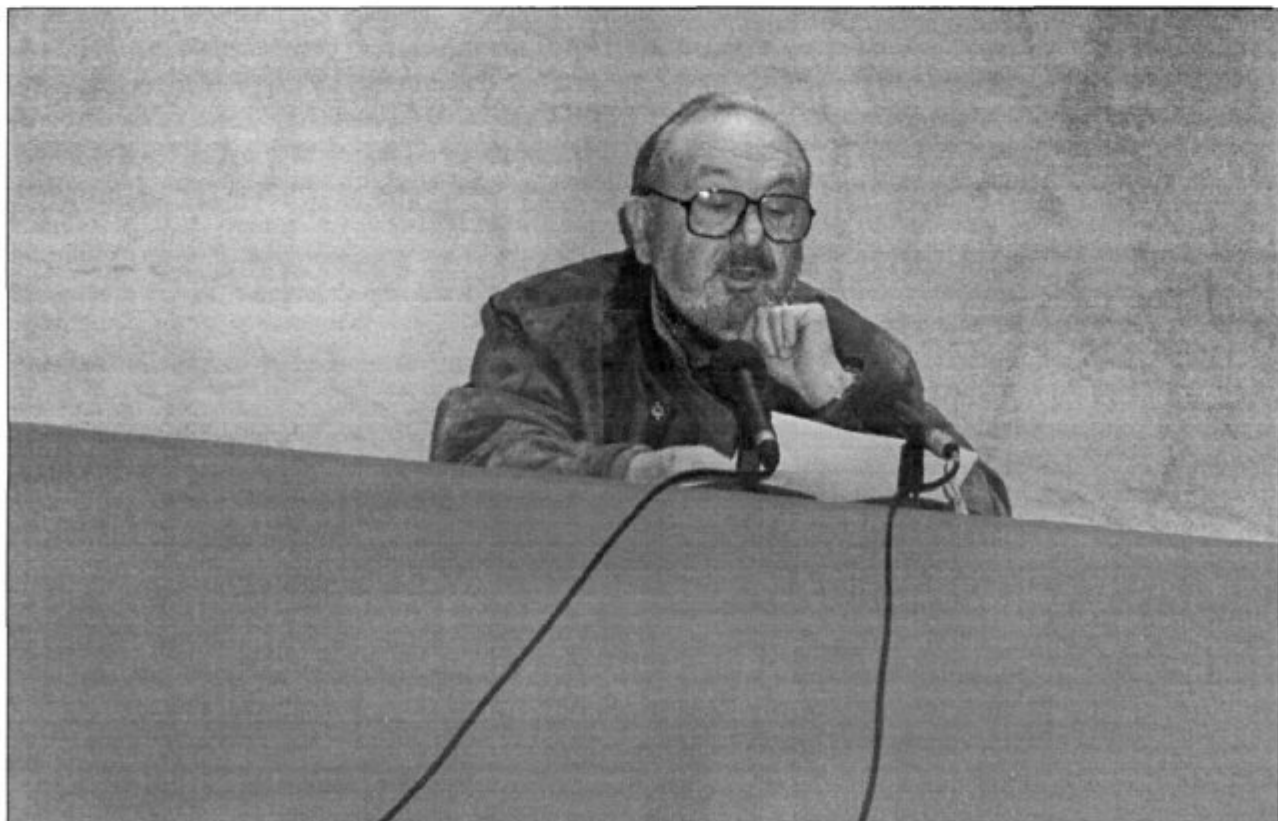
prebendes que l'Estat li atorgava i damunt tot callava i callava, davant l'opressió, la injustícia i la misèria física i moral, a les quals el nostre poble, com tot, estava sotmès. La doctrina que s'impartia es fonamentava, principalment en la por. El Déu flamiger d'espasa alçada provocava temor, no amor.

Tot era pecat, almanco ho feien creure, i de tant en tant, la Santa Missió venia al poble a convertir-lo de bell nou, el dimoni, la mort, l'infern, perseguïen els somnis infantils esfereïnt-los aferrats als llençols. Quant més apocalíptic era el predicador més bo i més fama tenia.

Un d'ells em va fer la confiança, no fa molt de temps que, encara ara, quan recordava els seus sermons li pujaven els colors a la cara.

L'Economia estava marcada per la pagesia, una societat rural fonamentada en la terra i la seva explotació, amb tots els seus defectes i també totes les seves virtuts. La possessió de la terra era l'objectiu i l'aspiració de tothom. La terra generava seguretat, donava pa i assegurava mantenir els animals de corral, de guarda o de païssa, imprescindibles per subsistir.

L'amo i sa madona, dins l'estatus social, ocupaven l'escaló inferior al del senyor i en segons quins casos s'acostaven tant que al senyor li restava el senyoriu, però els diners i el poder estaven en mans de l'amo. Mestres i menestrals

configuraven els altres estaments, si bé la diferència entre els uns i els altres, i l'encasellament dins la respectiva categoria, de vegades, no era tan nítida i clara, així per exemple un pagès que contràs terres alienes, no arribava mai a amo i s'havia de conformar amb el modest títol de "el Sen".

Excús dir-vos que la indústria era desconeguda dins Algaida, l'única fàbrica de sabates s'havia tancat i encara no havia arribat l'hora del "trençat", picapedrers, fusters, ferrers, fomers, botiguers, etc., complementaven el panorama econòmic de la Vila. Òbviament tampoc teníem cap sucursal bancària i l'única Caixa d'Estalvis era l'apèndix d'una casa particular sense oficina pròpia.

Quan arribava l'estiu i les escoles tancaven, la major part dels al lots algaidins anaven al barber perquè els pelàs al zero. Caps lluents, com a bolles de billar, que un no sap si per higiene o per frescor, complien amb el ritual de la pelada, llavors, molts s'espargien per les possessions del terme, per aplegar ametlles, garroves, altres collien figues per fer el sequer i també n'hi havia que, tancat el seu cicle escolar, començaven el mossatge per aprendre un ofici.

L'oci es gaudia anant a veure les proeses del nostre equip de futbol que no va merèixer representar el poble, ja que qualcú, il·luminat pel seu fanatisme imperial, el va batiar amb el gloriós nom de "El Apostol Santiago" i allà on anaven s'havien d'identificar com a algaidins.

Un parell d'anys va alternar amb el Santiago un altre equip de futbol de l'Acció Catòlica i la gent deia que un equip era de la Falange i l'altre dels capellans.

En el Teatre d'Acció Catòlica es representaven obres de teatre, rigorosament catòliques, apostòliques, a càrrec d'aficionats i els diumenges que quedaven buits s'omplien amb pel·lícules mudes d'en Charlot o del Gras i el Prim. En el Teatre Principal, en canvi, les pel·lícules amb veu i música es projectaven els dissabtes i diumenges. Fins i tot uns quants anys, va funcionar el local de ca na Mena on en Pruna feina la competència al Principal amb altres films.

Aquest era l'espectacle de l'Algaida borrosa i difuminada, vista amb ulls d'infant. Un poblet incardinat dins l'Espanya fosca, tancada, avergonyida, menyspreada i marginada per les altres nacions. Exclosos de tots els fòrums internacionals amb un descontent generalitzat, semblava que el Règim estava irremediablement condemnat a desaparèixer, però els vents de la

Història bufaven amb força, empenyent la nau franquista. El fantasma del comunisme, l'expansionisme nord-americà i la necessitat d'aquella nació d'instal·lar bases dins Europa, va fer que es firmàs un Tractat que va significar el vist-i-plau del món a la dictadura espanyola. A poc a poc les portes se'ns obrien i la precarietat de la vida quotidiana s'anava eixamplant, perquè entre altres motivacions, n'hi havia dues que feien que l'Estat espanyol fos cada dia més ric, una l'emigració i l'altra el turisme.

Infinat d'espanyols fugint de la pobresa deixaren les seves terres, les seves arrels i, fins i tot, les seves famílies, cercant fora de ca seva el que aquí no trobaven, és a dir una feina que els proporcionàs una manera de viure digna i honorable. El riu de l'emigració dirigida, primer a Amèrica del Sud i després a Europa, principalment a Alemanya, també va incidir dins la nostra Vila, molts algaidins partien cap a Veneçuela i uns pocs a Brasil i a altres països. Les remeses dineràries que els emigrants enviaven a les seves famílies varen ser per a l'esgotat erari estatal com el prodigiós manà per als jueus en el desert. L'emigració no tan sols restava problemes d'atur, sinó que durant temps va ser una de les principals fonts de riquesa de l'Estat.

A poc a poc, Europa s'anava recuperant de les nafres de la segona guerra, un fort ressorgiment econòmic feia créixer, dia a dia, la riquesa dels europeus que es veren implicats en la conflagració mundial. Els ajuts del Pla Marshall varen ser el revulsiu que l'economia precisava per arrancar de bell nou. La prosperitat començava a palpar-se i els beneficiats destinaven part del sobrant dels seus ingressos a viatjar i així Espanya i sobretot Mallorca, a partir dels anys 50, acolliren una afluència cada any més nombrosa de visitants.

L'efecte expansiu del turisme i la seva incidència foren espectaculars, no tan sols en el caire econòmic, sens dubte el més important, sinó també en els altres ordres de la nostra vida quotidiana. Ben conscients del que suposava per al queviure espanyol, el Règim i l'Església varen haver d'afluixar la seva rigidesa i poc a poc, primer desaparegueren els ordenaments del governador sobre moralitat pública que, entre altres beneitures, imposava l'ús del barnús per poder banyar-se a la platja i llavors, gradualment, horaris de tancament d'espectacles i locals, tolerància generalitzada en obres teatrals, pel·lícules i locals d'oci, sempre que, també s'ha de dir, no atemptassin, frontalment ni indirecta, contra les sagrades essències del "Movimiento".

Els turistes ens ensenyaven una manera de viure més lliure i natural, sense els prejudicis ancestrals, atàvics, que ens condicionaven i el mallorquí anava assimilant, tal vegada inconscientment, maneres i formes per ell desconegudes.

Algaida, com tota la Mallorca interior, encara que subtilment i indirectament, va rebre l'impacte social del turisme. Els intents d'atreure el turista mitjançant l'exhibició dels cossiers, no passà de ser una aventura romàntica, fruit de les inquietuds d'un somniador que, a la llarga, va arribar on s'havia proposat però per un camí diferent. El sector de la construcció absorbia tota la mà d'obra disponible i l'illa començava a rebre els emigrants peninsulars, per altra banda, el sector terciari, àrees de serveis, anava cobrant força i demanava cada vegada més i més treballadors, i el nostre poble, la nostra societat, quedà impactada. El món pagès s'anava esboldregant, els joves algaidins fugien de les terres més que de pressa, unes tasques més fàcils i sobretot més profitoses els esperaven amb els braços oberts, i un terratrèmol sacsava els ciments de la societat algaidina. Els amos deixaren de ser l'eix que configurava la carcassa de l'estatus social, i fins i tot, els seus fills optaren també per deixar les terres als pares i obrir-se un nou camí.

La millora econòmica possibilità a les famílies donar millor educació als seus fills i neix una Acadèmia que permet ampliar l'horitzó cultural i formatiu de la Vila. Si era privilegi d'uns pocs, jo vaig ser-ne un, poder arribar a la Universitat. Molts varen rebre els fonaments necessaris per poder accedir-hi o almanco, per superar el sòtil de la formació primària.

És obvi que s'ha anat conformant una societat que no té res a veure amb la que abans he descrit. Són tants i tants els canvis radicals que el món ha sofert en un espai de temps relativament curt, que difícilment s'assimilen en el que ens pertoca.

Cau el mur de Berlín, es dissipa el comunisme com a alternativa i perill. Mor esgotat el Règim, es restaura la Monarquia, s'implanta la democràcia mitjançant una Constitució referendada pel Poble sobirà. Formam part de l'Europa comunitària. I demà, què passarà? Com a fet segur, l'any 2002 desapareixeran les pessetes, els marcs, els francs i l'euro serà l'instrument canviari de tota la Comunitat Europea. I més envant, que pot succeir? D'això ningú en pot estar segur. Preveure, tal vegada sí, ja que es fa camí amb el mateix caminar i no em repugna pensar que els somnis il·lusionats d'aquells visionaris com

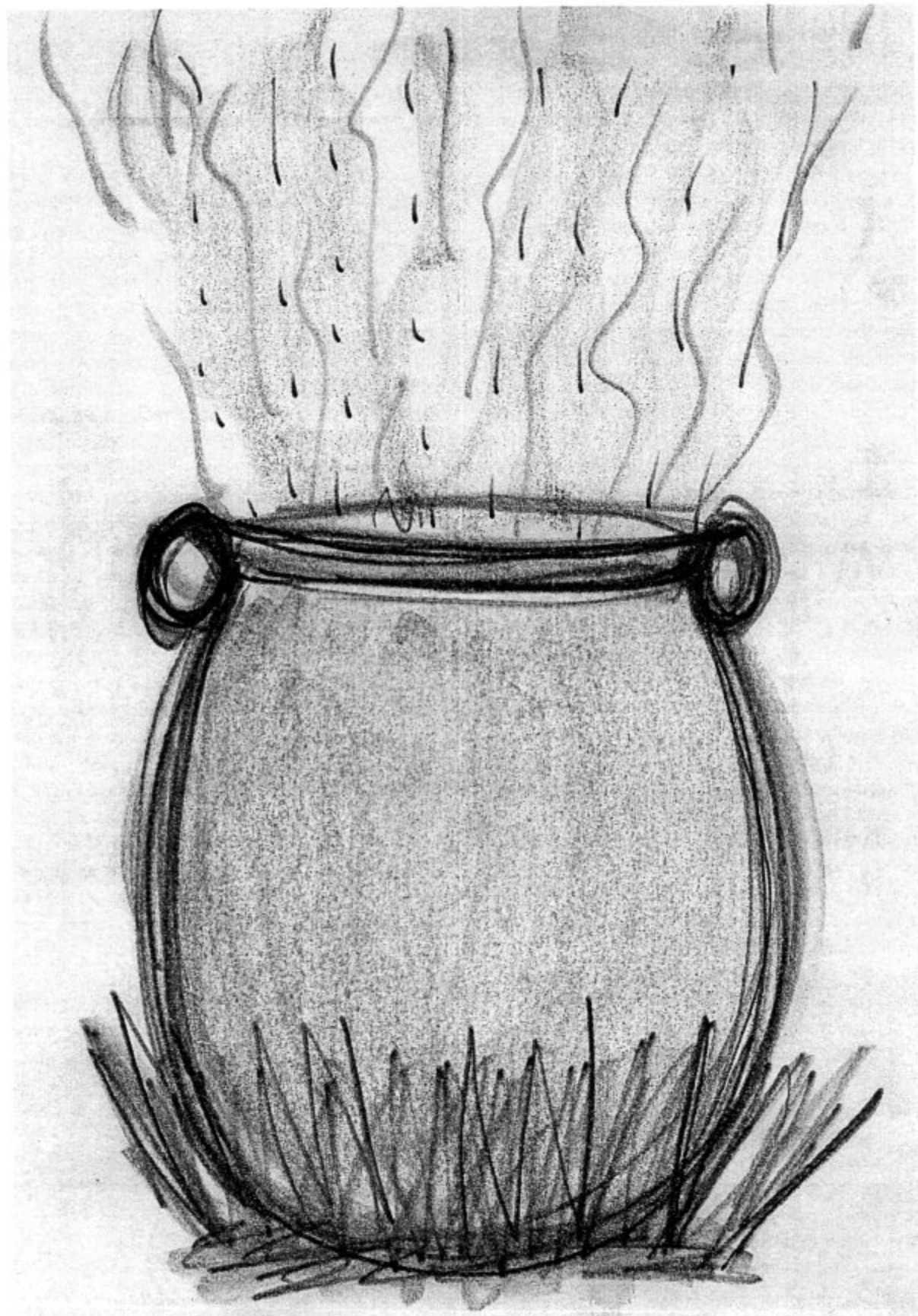
n'Spaak, Adenauer, De Gaulle, que varen fer néixer la Comunitat Europea, en poc temps es vegin culminats i un govern europeu, per damunt els governs nacionals dicti les normes que ens han de regir.

I com diantre es compagina aquest innegable vent europeista amb el també innegable moviment nacionalista? Jo no sé la resposta, però pens que a llarg termini, només pot haver-hi dues opcions, o Europa es conformarà com la integració de comunitats territorials en lloc d'estats o seguirà com ara integrada per estats i les nacionalitats immerses dins l'Estat, únicament podran administrar la part que puguin aconseguir del seu Estat. Perquè si els governs estatals queden reduïts a simples delegats del Govern Europeu, si tots els pressuposts estatals queden refosos en un sol pressupost, si només hi haurà un sol exèrcit i cossos de seguretat homogenis, una sola hisenda i una mateixa Llei bàsica i fonamental, què pot quedar a les nacionalitats? Tal vegada les llengües pròpies, les seves cultures i les seves institucions, però molt me tem que les seves competències autonòmiques no quedin retallades sinó abolides.

I en tot això el nostre petit poble, un àtom dins l'Europa Comunitària, indubtablement seguirà les pautes que els vents de la Història li marcaran, però tenc el convenciment que de nosaltres dependrà el model de viure elegit, i crec i esper que l'Algaida que conformam es despertarà qualche matinada diferent a la de la vesprada. Per art d'encantament, rebrotarà en els cors algaidins un sentiment de solidaritat, que ara no existeix, desapareixeran rancúnies i enveges, es respectaran totes les opinions ja que aquest és el joc democràtic, pensarem com a poble intentant aconseguir el bé comú i no el profit propi i aquest venturós jorn de glòria, en mirar-nos al mirall i contemplar les nostres cares ben banyades per una aura renovadora, tal vegada diguem com aquell poeta "la vida segueix", Déu és al Cel i els homes estan en Pau.

Així ho vegem.

ja ho veurem, quan sigui cuit!

CA

PINA

TORRENT: Som al cor de l'hivern, un hivern on la natura ens ha regalat pluges nombroses i abundants, i hem pogut disfrutar de l'espectacle de l'aigua, del rajar i córrer dels albellons i les síquies; caminar a la vora d'elles i del torrent et dona una sensació de serenor, de pau, escoltar la remor de les aigües i contemplar el seu córrer, veure tota la vida que enrevolta aquesta correntia d'aigua, la quantitat d'aucells que volategen, molts d'ullets de bou, tords, mèl.leres, busquerets, gorrions, qualque gallineta d'aigua; dues colles d'ànneres i una de perdius han alçat el vol al temps que caminava per la vora del torrent, això sense comptar una gran quantitat de granots que prenien el sol i en passar es tiraven a l'aigua; un indret, com veis, ple de vida, això és el nostre torrent. Les síquies de Son Manera i Son Mesquida, que vessen generosament el seu cabdal abundant i cristal.lí dins el llit del torrent, aigües que han rebut a dojo dels turons i terres més altes que les envolten, recollides pels albellons i terres poroses, drenant les aigües de les pluges i conformant el sistema hídric dels baixos de Pina, tan ben ideat i duit a la pràctica pels nostres avantpassats i del que, gràcies a ells, ara podem gaudir, contemplar i experimentar tot un seguit de sensacions que ens apropen a la natura i ens fan sentir part d'ella com si la nostra vida fos semblant a l'aigua que corr i va passant per aquest món.

EXCURSIÓ A SES MOLES: El darrer diumenge de gener un grup d'algaïdins i pineros va partir de Es Joc i seguint per sa coa des Joc, cantó de Ses Vinyetes, Can Julià de Sa Tanca, es Clot des Lli, cova des Negret, cova des Pa, restes del poblat talaiòtic, caminó del Dimoni, fonteta, coster des Ferrer, cova de S'Encletxa, cova de Sa Columna, cova des Capellà, es Son Corrons, torrent de Pina, Son Corró des senyors, molí de Son Campà, Ses Moles, barraques de pedra, cisternes de caprec, Can Felip Llubí, fonteta de Marina, cova de Marina, Ses Comes, albelló de Ses Comes, Ses Rotes Noves, cementeri i es mitjans de ses guàtleres -topònim que segons pareix designa una finca que no era grossa sinó de tamany mitjà-, arribaren altra vegada a la plaça per anar a dinar després d'haver cobrat gana i venir amb els ulls plens i la panxa buida. Els més joves ja coneixen un altre indret dels voltants de Pina que no coneixien.

QUADRE DELS SANTS METGES: L'església ha restaurat una pintura, un quadre que hi havia dins la sacristia; de moment està exposat dins l'església; el cost de la restauració ha estat de 220.000 pessetes, segons el capellà, emperò ha valgut la pena.

RELOTGE: Han vengut a fer unes fotos al rellotge i la seva maquinària perquè figuri a un llibre que s'està fent en el qual s'hi catalogaran els rellotges de les esglésies i ajuntaments de Mallorca.

FOGUERÓ I BENEÏDES DE SANT ANTONI: Com cada any, enguany no faltà un bon fogueró amb torrada de franc per part de l'Ajuntament; qualcú va trobar que hi havia més externs que gent del poble, i és que en sentir olor de menjar tothom s'hi apunta. Les beneïdes amb cinc carrosses també foren molt concorregudes.

REPARACIÓ DE CAMINS: S'han adobat la costa del camí de ses Veles i el camí del pont nou cap a s'hort de Son Perot; l'Ajuntament amb la col.laboració dels veïnats hi ha posat restes de grava mesclada amb asfalt que no serveixen per l'aglomerat; això ha suposat una bona millora, ja que al menys així no hi ha fang ni bassiots.

XESC OLIVER

ELS LECTORS ESCRIUEN

Senyor Director d'ES SAIG, li agrairia la publicació de la següent carta en resposta a la que, sota el títol "Preguntes amb resposta?" i signada per "Un ignorant", publicà el passat mes de gener a la secció "Els lectors escriuen".

Aquest escrit que teniu davant, per ventura una mica massa llarg per publicar a una secció de cartes d'una revista (per la qual cosa demana a la direcció d'ES SAIG que l'escursi segons cregui convenient), no és ni una carta oberta ni una contestació amb la intencionalitat de crear una polèmica epistolar. Crec que som molts, els algaidins, que n'estem veritablement farts de les avaciadures, de les potadetes i dels rampells de ràbia infantil que s'han publicat aquests darrers mesos. Així, escric per única vegada i, hi hagi o no hi hagi contestació, no tornaré a fer cap més referència als temes que tractaré.

Abans, però, de passar a comentar la carta de l'ignorant, m'agradaria fer una declaració de principis (dels meus principis) i establir tota una intencionalitat de propòsits a fi de llevar d'enmig malentesos i suspicàcies.

Per començar, i fent referència a un ponderat editorial d'ES SAIG amb el qual m'identific plenament, he de dir que tenc un gep tan gran que les milanes m'hi nien. Aquest fet, que no em salva en absolut de ser criticat, censurat o reprovat, tampoc m'eximeix de la responsabilitat que conscientment prenc pel fet d'escriure aquesta carta; com tampoc eximeix de cap responsabilitat les parts que entrenen en conflicte aquests darrers mesos perquè, ambdues, mostraren els peus d'una manera patètica i molts d'algaidins i algaidines no perdonarem l'espectacle que protagonitzaren. Ara, passada la tempesta, tomades les aigües al seu cau, sembla que tothom torna dormir calent i que tothom torna estar tranquil per allò de "mals de molts, conhort de bisties"; però el mal ja està fet i polítics, dirigents culturals, personaretxos punyidors i columnistes passaran a la història, a la història de la memòria de tots i d'aquesta revista com un grapat d'histrionics histèrics que reivindicaven no sé què de mala manera. Tot aquest sermó el dic a tots els efectes, totalment convençut i amb el cap ben clar i, com podeu comprovar, poc m'importa el contingut dels retrats que us fèreu uns als altres, perquè us recordarem no pel que deïeu, sinó per així com ho vàreu dir.

Com podeu comprovar al final de l'escrit, sign amb un pseudònim. Ho faig no per raons sentimentals, ni per imitar grans personatges històrics i literaris (i així, pel fet d'actuar com ells, assemblar-m'hi una miqueta, que qualche cosa s'aferra imitant els mestres), ni per seguir aquesta moda. Ho faig, simplement, perquè vull amagar la meua identitat, perquè ningú no sàpi qui som i, així, estalviar-me d'haver de baixar els ulls i morir-me de vergonya quan em topi, pel carrer, amb l'ignorant que, per cert, no coneixeré perquè no sé qui és ni m'interessa saber-ho. A més a més, així faig de bon algaidí, perquè puc tirar la pedra i amagar la mà i, la veritat, això és massa!

Per acabar amb tot aquest preàmbul, i per no cansar-vos més, he de dir que tot el que escriuré a continuació i tot el que he escrit fins ara és absolutament qüestionable. No puc demostrar res ni, tampoc, vull fer-ho. Són tot opinions personals que no porten a cap lloc concret, que conscientment estan exemptes de qualsevol ideologia política, almanco de les matusseres ideologies polítiques que campen per Algaida. Les vertaderes ideologies, els vertaders idearis, siguin dretes o esquerres (perquè encara crec amb les idees, en la política i amb la il·lusió) que porten cap al progrés, cap a la convivència, cap a la llibertat, cap a un futur sempre millor que el present, cap a una idea de pàtria i de país, sembla, davant els nostres ulls, que han romàs exiliades de la nostra vila. Fa molts d'anys que conram la hipocresia i ja era era hora que sortís a la llum la veritable realitat, o una de les realitats: els odis que congriam tenen les arrels profundes i beuen del pou de la ràbia més intransigent.

Voldria que tot aquest discurs grandiloqüent no servís per a res més que per incitar a una reflexió. Hauriem de pensar si paga la pena tota aquesta beneïtura, tot aquest odi, esdevengut atàvic i visceral, i si no perdem les manades pels rostolls. Sembla que en lloc d'ajudar a construir volguem destruir tot el que fan els altres simplement pel fet que ho han fet uns altres. És molt trist.

Fet tot aquest preàmbul, segurament massa pseudofilosòfic, ara em toca esplaiar-me a la meua manera. Vull passar a contestar la carta a la qual abans he fet referència.

De la ignorància en diuen que és la manca del necessari coneixement moral d'una acció. Segurament l'ignorant que signa l'escrit del passat SAIG, com ignorant que és, no n'és conscient d'aquest fet i, encara que ho fos, no el redimiria en absolut de l'estupidesa que degota aquella tirallonga de qüestions retòriques. Segurament l'ignorant no s'aturà a pensar que el fet de dirigir-se o dirigir a tothom públicament tota una sèrie de preguntes amb una resposta tan òbvia no el deixaria com un ignorant, sinó com a una persona que no li interessa cercar respostes i es consola, com un ase o com un porc, amb la seva condició conformista de suportar tot el que li caigui damunt.

Per què, en lloc d'escriure la carta, no se'n va a demanar a les persones i entitats qüestionades els seus dubtes? N'hi podrien contestar, si volien, un parell, però de segur que l'ignorant quedaria bastant malament davant ells. Altres preguntes, en canvi, no tenen resposta o en tenen diverses. Així i tot, però, no creguis que te'n contestaré cap, de pregunta, perquè estic segur que tu, fals ignorant, les coneixes de sobra, a les respostes, i l'únic que pretens, a part de demostrar com és de gran la teva intel·ligència creant un joc irònic (que per cert no està gens malament, la meua veritat sia dita), és empenyar, molestar, punyir, exaltar, fer enfadar. La teua carta, vistes totes aquestes característiques, és un monument a la mala llet.

Has de ser un ignorant molt desesperat per atrevir-te a burxar d'aquesta manera. Per ventura, i això només és una suposició, ets una espècie de psicòpata, tan de moda darrerament al cinema, que precisa fer sentir la seva veu, sentir-se que hi és, al món, i fer enfadar. Jo, la veritat, i ho dic per endavant abans que tu ho pensis, tenc un gep molt gran, però en aquest cas no tenc la coa de palla. No m'ha enfès, en absolut, cap de les qüestions retòriques que fas perquè ni em toquen ni hi estic relacionat. El que has fet que em calàs foc ha estat la intenció que t'ha mogut. No n'hi havia prou amb un mes de pau. No era suficient que passassin una trentena de dies amb silenci per part dels bàndols bel·ligerants. No era admissible, per a tu, que s'acabàs la infructuosa discussió. Havies de ficar la banya i atonar una mica més. Què pretens? La desfeta total? La guerra? I qui seran els guanyadors? Hi haurà vencedors? Què passarà amb els vençuts? Com actuaran, després, els qui guanyin? Qualcu en treurà qualche benefici? I els espectadors, què serem: guanyadors o vençuts? Aniran millor les coses, al poble? Estarem més contents? Serà, llavors, un honor ser algaidí?

Com veus, jo també en sé de fer preguntes. Però no pensis malament, no les te faig per ferir-te, sinó perquè pensis una miqueta i, encara que no estiguis d'acord amb mi, una altra vegada meditis un poc més el que fas o el que deixes de fer. Així com estan les coses a Algaida en aquests moments la prudència és una virtut i som molts els algaidins, repetesc, que ja n'estam farts de tota aquesta comèdia de batalletes entre gent que ha demostrat que sap fer les coses ben fetes. El dia que sapiguem reconèixer els encerts dels "enemics" per ventura podrem començar a presumir que som d'un poble dels més vius i dinàmics de Mallorca, on la gent es preocupa i col·labora a les activitats que s'organitzen, que fora cap tipus de pretensió hem sabut muntar coses, amb molts pocs mitjans, i li hem sabut donar una qualitat que és envejada per molts. Els anys corren al meu favor, en aquest cas, i el temps s'encarregarà de demostrar-ho.

Dic, també ben clar, que no m'erigesc en jutge de res ni de ningú. No puc culpar ni donar premis. Això, aquesta carta, només és la meua sincera opinió tan o tan poc vàlida com la de qualsevol de vosaltres, qüestionable o encomiable, criticable o digna d'elogi. El messianisme el deix només als qui l'han practicat d'una manera tan barroera. Aquest són els que seuran (o ja seuen) a la banqueta dels acusats i els que han demostrat que per tornar gaudir de la nostra confiança hauran de fer qualche cosa més que l'anar fent diari. Han cvaigut baix i la sentència al seu judici rau, només, dins la nostra consciència.

PERE POCA POR

P.S. Ah!, he tirat un parell de pedres i he amagat la mà. M'he esbravat de valent. He fruit amb desmesura de poder dir el que pensava. He fet ús de la meua constitucional llibertat d'expressió. He contestat signant amb un pseudònim un escrit d'un altre personatge innominat; però, què voleu que us digui?, ara, tampoc em sent millor.

Moment de la firma del conveni de Presidència del CIM amb l'Associació de Premsa Forana.

Centre Coordinador de Biblioteques

BIBLIOTECA MUNICIPAL D'ALGAIDA

Contra el que ens pot semblar a primer cop d'ull, una biblioteca no és un organisme estàtic, pesat, avorrit, mort. No és una immensa sala plena de prestatges reblits de gruixats llibres de contingut inaccessible. No és un lloc només reservat a intel·lectuals o estudiosos d'una o una altra temàtica. Una biblioteca és una entitat viva, dinàmica, alegre, oberta a tothom, on ens hi podem trobar vertaderes sorpreses que ens poden fer passar unes estones ben agradables i divertides o, també, trobar-hi una informació que ens ve perfectament bé per completar un treball d'escola o aclarir-nos un dubte. És un lloc on tots hi tenim cabuda i hi som ben rebuts, ja sigui per estudiar, per fer-hi feina, per llegir o per treure llibres mitjançant el servei de préstec.

Tot això ho sabem bé tots els usuaris que, periòdicament o d'una manera esporàdica, visitam la biblioteca. Sens cap dubte, els vertaders protagonistes de la biblioteca som els lectors. No tenen cap tipus de rellevància ni els llibres ni els nous prestatges ni el còmode mobiliari ni els vídeos ni les revistes ni els CDs. Res de tot això darrer serviria de gran cosa si no fos perquè, de dilluns a divendres de 16'30 a 20'00 hores i els dissabtes de 10'00 a 13'00 hores, tot un grup de gent, de cada vegada més, ens deixam perdre una estoneta per aquesta sala gran plena de llibres i els feim servir.

Diàriament el laboram unes estadístiques que reflexen el moviment que hi ha hagut a la Biblioteca: el número de lectors, els llibres que s'han fet servir, les matèries que tracten aquests llibres, les consultes que hi ha hagut per format -llibre, video, àudio i publicacions periòdiques-, si la consulta s'ha efectuada a la mateixa biblioteca o s'ha tret en préstec, etc.

Aquestes estadístiques ens són de gran utilitat perquè ens permeten saber, entre moltes altres coses, les matèries més consultades, les edats dels usuaris, si els lectors treuen més llibres o, si al contrari, s'estimen més consultar-los dins la biblioteca, etc. Com que creim que són interessants per a tothom i que tots tenim dret a saber què passa o com va la nostra biblioteca, encara que ni hi haguem estat mai (a què esperar!), ara us n'ofereim una mostra i un petit comentari.

Durant l'any 1996 s'ha confirmat la tendència general de creixement dels darres anys en tots els apartats. D'això ens en podem felicitar tots, encara que globalment el número d'usuaris, referit a població, sigui bastant baix.

L'estadística que seguim es divideix en diverses parts. Ara no-

més us ne mostrarem algunes, i és més interessants: I. Consultes mensuals: matèries, format i lloc; II. Lectors mensuals per grups d'edat; III. Número de lectors amb carnet de préstec i IV. Número d'ingressos a la biblioteca per procedència.

I. CONSULTES MENSUALS: Per Matèries.

Les matèries, grups de llibres que tracten d'un determinat tema, es divideixen en 2 grans blocs: La secció infantil-juvenil i la secció d'adults. Ara veurem primer la secció infantil-juvenil. Els ítems (paraula que s'usa per designar d'una manera global els llibres, vídeos i CDs) es classifiquen segons unes lletres. Així, la I correspon als ítems infantils, la J als juvenils, la C als de concíexim (ítems que no són de facció literària) i, òbviament, CÒMICS als còmics.

Mesos	I	J	C	Còmic	Total
G	50	6	37	25	118
F	61	4	39	19	123
M	53	7	32	7	99
A	38	20	19	29	106
M	72	17	42	30	161
J	39	7	10	27	83
J	10	3	6	19	38
A*	0	0	0	0	0
S	44	10	21	17	92
O	38	6	29	8	81
N	37	6	25	19	87
D	39	2	4	7	52
Total	481	88	264	207	1040

* Durant el mes d'Agost, la biblioteca romangué tancada per vacances del personal.

La secció d'adults es classifica seguint la CDU (Classificació Decimal Universal). A cada un dels números correspon un grup de matèries. Així,

- 0 = Obres generals (diccionaris, enciclopèdies, bibliografies, periodisme, premsa)
- 1 = Filosofia, ètica, psicologia.
- 2 = Religió, teologia, mitologia.
- 3 = Ciències socials, sociologia, estadística, política, economia, dret, assistència social, etnologia i folklore.
- 4 = (Actualment desocupat).
- 5 = Matemàtiques, ciències naturals.
- 6 = Ciències aplicades, medicina, tècnica.
- 7 = Art, arquitectura, fotografia, música, jocs, esports.
- 8 = Lingüística, filologia, literatura.
- 9 = Geografia, biografies, història.

	0	1	2	3	5	6	7	8	9	Total
G	96	8	5	19	17	62	81	12	15	315
F	183	7	15	7	26	11	73	45	44	411
M	48	0	1	5	6	5	17	33	16	131
A	127	3	2	6	30	12	12	20	23	231
M	47	6	5	8	17	12	10	23	19	147
J	72	6	5	7	12	7	9	16	2	146
J	12	0	0	7	2	1	1	8	9	40
A	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
S	22	0	1	7	5	3	34	39	8	119
O	122	0	0	7	19	0	18	48	27	241
N	92	0	2	15	53	0	17	20	32	231
D	24	0	0	8	29	9	8	9	26	113
T	845	34	36	98	216	122	280	273	221	2125

CONSULTES MENSUALS: Per Format.

Anomenam format al tipus de suport d'un ítem. Antigament, i generalitzant, una biblioteca estava conformada només per llibres. A l'actualitat hi podem trobar molts altres formats. En són un exemple els que tenim a la Biblioteca d'Algaida (llibres, Vídeos, CDs, Premsa Periòdica), però n'hi ha molts més: material cartogràfic, microfitxes, música impresa, fotografies, etc. Aquesta estadística ens serveix per conèixer quin ha estat el format més utilitzat pels usuaris. Com podeu comprovar, i per raons òbvies de número d'exemplars, els llibres són el format que més fan servir els usuaris, encara que a poc a poc, es van introduint els altres.

	Llibres	Vídeos	Audios	Pub Per.	Total
G	391	15	12	15	433
F	464	28	19	23	534
M	195	9	12	14	230
A	248	53	13	23	337
M	262	15	19	12	308
J	187	15	20	7	229
J	52	10	8	8	78
A	0	0	0	0	0
S	155	20	20	16	211
O	254	5	4	59	322
N	274	3	11	30	318
D	150	2	7	6	165
Total	2632	175	145	213	3165

CONSULTES MENSUALS: Per Lloc.

Com segurament coneixeu tots, la Biblioteca ofereix, entre altres, els serveis de Consulta dins la Sala i el de Préstec a Domicili. El quadre que us oferim a continuació mostra el moviment que hi ha hagut en aquests dos serveis durant l'any 1996.

	Dins biblioteca	Préstec a domicili	Total
G	317	116	433
F	369	165	534
M	132	98	230
A	205	132	337
M	171	137	308
J	123	106	229
J	47	31	78
A	0	0	0
S	76	135	211
O	220	102	322
N	228	90	318
D	98	67	165
Total	1986	1179	3165

II. LECTORS MENSUALS PER GRUPS D'EDAT.

Els usuaris de la Biblioteca, els lectors, es divideixen en tres grups d'edat. Aquesta classificació, que ha substituït una d'antiga que englobava els usuaris per sexe i per majors i menors de 14 anys, és molt més pràctica i actual i permet fer un seguiment real dels lectors. Així, englobam dins els Infants els usuaris fins a 14 anys, dins els Juvenils fins els 20 i els Adults a partir de 20 anys.

	Infantil	Juvenil	Adults	Total
G	124	132	99	355
F	133	180	171	484
M	98	42	88	228
A	100	96	64	290
M	87	46	42	175
J	63	31	40	134
J	19	12	17	48
A	0	0	0	0
S	65	31	81	177
O	76	117	79	272
N	72	88	57	217
D	53	35	47	135
Total	890	810	815	2515

III. NÚMERO DE LECTORS AMB CARNET DE PRÉSTEC.

Per poder gaudir del servei de préstec a domicili és necessari esser Soci Lector. Durant el passat any es feren socis 84 persones, arribant a dia 31 de desembre amb un total de 221 socis.

L'evolució de socis lectors des de 1994 (aquest any s'inicià un nou llibre de registre de socis lectors) és la següent:

Anys	1994	1995	1996
Núm. de socis	80	137	221
Augment	+80	+57	+84

IV. INGRESSOS A LA BIBLIOTECA PER PROCEDÈNCIA

Anualment ingressen a la Biblioteca Municipal d'Algaida un número determinat d'ítems. Aquest número, encara que no té unes variacions molts grosses, està supeditat a la inversió. De totes maneres, i aquest és el cas d'enguany, depèn del tipus d'obres que s'incorporen. Du-

rant l'any 1996, per exemple, s'han adquirit obres de consulta (la *Gran Enciclopèdia Larousse*, la *Història Natural dels Països Catalans*, el *Diccionari Etimològic de la Llengua Catalana*, etc), que són obres d'un elevat cost econòmic i, en canvi, repercuteixen relativament pocs volums. Hem d'assenyalar que una biblioteca no es calibra per la quantitat de volums, sinó per la qualitat d'aquests.

Els ítems que s'incorporen a la Biblioteca provenen de tres llocs concrets: l'adquisició per part de l'Ajuntament d'Algaida, del Centre Coordinador de Biblioteques de Mallorca, organisme depenent del Consell Insular de Mallorca i amb el qual la nostra Biblioteca té subscrit un conveni i de donacions (tant d'organismes públics i privats com de particulars). Així, les incorporacions que hi ha hagut durant el passat any 1996 a la Biblioteca han estat les següents:

	Ajunta- ment	C.Coordi- nador	Donacions	TOTAL
G	0	0	0	0
F	0	0	0	0
M	24	0	0	24
A	26	33	19	78
M	0	0	0	0
J	26	59	28	113
J	0	68	0	68
A	0	0	0	0
S	8	54	0	62
O	15	14	72	101
N	56	25	0	81
D	18	23	9	50
TOTAL	173	276	128	577

JOAN COROMINES I VIGNEAUX (1905-1997)

Amb la clau de les paraules

Desconeixem, encara, què ens depara l'any que acabam de començar, però el que ja malhauradament podem afirmar és que recordarem l'any 1997 com l'any que morí el filòleg i lingüista Joan Coromines; sens dubte una de les figures cabdals, amb mossèn Antoni Maria Alcover, Pompeu Fabra i Francesc de Borja Moll, de la llengua catalana.

Des d'aquestes pàgines, la Biblioteca Municipal d'Algaida li vol retre un petit, modest i senzill homenatge. Volem fer viu el record d'un home que ens és exemple no només pels seus vastíssims coneixements en llengües, sinó per un fet igual o més elogiabile: la tenacitat impertorbable en el treball, l'amor a la seva feina i la constant dedicació de tota una vida. Des d'aquí ens feim nostre el titular que li dedica la revista EL TEMPS (núm.656) a la seva portada: "Joan Coromines. Una història irrepètible" i com a tal, ara, volem fer un petit repàs a la trajectòria vital i professional del mestre.

Nascut a Barcelona l'any 1905, estudià a aquesta capital a la Facultat de Filosofia i Lletres, als Estudis Universitaris Cata-

lans i a la Fundació Bernat Metge. Seguidament amplià els seus estudis a Montpeller, Madrid, Zuric i a París. Col·laborà amb Pompeu Fabra a les oficines lexicogràfic de l'Institut d'Estudis Catalans i fou professor de filologia romànica a la universitat de Barcelona fins l'any 1939, que s'exilià per mor de la guerra Civil Espanyola. S'establí primerament a París i llavors a l'Argentina on hi exercí com a professor fins l'any 1948 que fou nomenat professor de la Universitat de Chicago on impartí fins a la seva jubilació. Des de 1952 havia combinat les seves activitats docents amb estades de recerca científica a Catalunya. Tenia un profund domini del català, del castellà i de l'occità tant en l'aspecte de la història documental i literària com en el de la dialectologia. Concixia a fons la bibliografia fonamental de la romanística i, també, la lingüística indoeuropea (cèltica, llatina i germànica) i la lingüística àrabi-ga.

Dues constants bàsiques en la seva extensa producció són, d'una banda la lexicografia i l'etimologia i, de l'altra, l'onomàstica (toponímia i antroponímia). En la primera cal destacar el *Diccionari Etimològic i complementari de la llengua catalana* i el *Diccionario crítico etimológico de la lengua castellana* entre d'altres treballs d'investigació i recerca. En referència a l'onomàstica, té una sèrie d'importants treballs recollits dins els *Estudis de Toponímia Catalana* i l'*Onomasticon Cataloniae* on s'hi recullen més de 400.000 topònims i constitueix un recull onomàstic exhaustiu de les terres catalanes explicat des d'un punt de vista etimològic i lingüístic.

Ens resulta impossible descriure amb quatre mots el conjunt que conformen la persona, la tasca realitzada i l'obra resultant de Joan Coromines. Per a tots aquells que vulguin conèixer amb més profunditat alguns aspectes de la seva vida (si l'obra resulta molt interessant, la seva visió de la vida és apassionant), recomanem sincerament la lectura de les pàgines que li dedica la revista EL TEMPS (núms. 656 i 657), en especial l'entrevista feta per Joan F. Mira titulada *Un dia amb Joan Coromines*.

A més de les obres de consulta general que hem fet servir per fer l'apunt de la biografia de Coromines (*Gran Enciclopèdia Catalana* i *Gran Enciclopedia Larousse*) i dels esmentats números de la revista EL TEMPS, comptam, a la biblioteca, amb les següents obres de Joan Coromines: *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana*, *Onomasticon Cataloniae*. Volum I. Toponímia antiga de les Illes Balears. (Amb col·laboració de J. Mascaró Passarius) i *El que s'ha de saber de la llengua catalana*.

Joan Coromines ens ha deixat un tresor: la seva feina. Bé podem dir que el mestre tenia la clau de les paraules i que les obria i ens mostrava el seu origen, d'allà on provenien, el seu antic significat. Qui sap si, els déus, el proveïren d'algun do especial. El que és segur és que els regals dels déus tenen molt poc pes si, a l'altra banda de la balança, hi ha la feina de tota una vida d'estudi i dedicació a la llengua. Si hi ha la feina. La feina ben feta.

**Consell Insular de
Mallorca**

Pàgina de l'Església

PARRÒQUIA SOLIDÀRIA D'ALGAIDA

*"Si algú te set, que véngui a mi; el qui creu en mi, que begui.
Perquè l'escriptura diu: Del seu interior brollaran rius d'aigua viva.
Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creurien en ell"*

JOAN 7, 37-39

TRIBUNA

Crist: Fill de l'home i servent de Déu

"Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes" (Lc 2,52). Amb aquestes paraules l'evangelista Lluc ens descriu l'experiència interior de Jesús. El misteri de l'encarnació (Lc 1-2) és una realitat i no una ficció. Déu es fa home. Crist segueix el procés de tota persona humana: creix físicament, però també en maduresa personal; i té el favor de Déu i els homes.

Certament són moltes les coses que influïren en el procés de creixement interior de Jesús: La família, els seus amics, les contrarietats de la vida, l'existència callada a Natzaret, el ministeri intens a Jerusalem, etc. Però entre tots els esdeveniments de la vida de Jesús ni ha un de cabdal: la seva relació, amb Déu Pare, amb el Déu que és el seu Pare.

L'evangeli de Lluc, tal volta, és el que més freqüentment ens presenta la relació de Jesús amb el seu Pare. Aquesta relació filial de Jesús amb el Pare es mostra especialment en la pregària.

Durant la pregària, Crist es deixa mirar a fons pels ulls misericordiosos del Pare. És des d'aquesta mirada profunda del Pare que Jesús descobreix el bessó de la seva missió. Igualment nosaltres, només descobrim el sentit profund de la nostra vida quan ens deixam penetrar, dins la pregària, per la profunda mirada de Déu.

Deixant-se mirar per Déu, Jesús es descobreix a sí mateix com el Messies; és a dir, com el Salvador esperat per tots. Però des de la mirada de Déu, Crist discerneix que Ell no és un Messies com tants d'altres. El Déu Pare que l'acompanya no ofereix un Regne fàcil i descompromès.

Mirant-se en el mirall de Déu -que és la pregària- Crist descobreix la manera de com ha de construir el Regne. El Regne de Déu només es construeix des de la humilitat, el servei i l'experiència de compartir la vida fins a les darreres conseqüències.

Aprofundint la pregària i la relació amb el Pare, Jesús es dona compte d'una cosa: no basta anunciar el Regne, ni basta tampoc predicar la humilitat, el compartir i el servei. Aquestes tres coses no es poden explicar si no s'han experimentades a fons.

Comunicant-se amb el Pare en la pregària, Jesús descobreix la profunditat de la seva missió entre els homes. Ell és el Salvador. Però salva actuant com a Fill de l'Home; inaugura un Regne fonamentat en l'amor i la misericòrdia. Crist no es limita a anunciar el Regne, no es limita a proclamar el missatge propi del Fill de l'Home. Crist viu en ell mateix l'esforç de construir el Regne. Un esforç que el fa passar pel sofriment i la mort. Crist és el Fill de l'Home que actua com a Servent de Déu.

Conèixer-nos no és altra cosa que conèixer-nos des de la mirada amorosa de Déu. Crist descobreix el sentit profund de la seva missió, des de la genuïna relació amb el Pare mitjançant la pregària constant.

Extret de la revista QUIMERES, núm. 75

JOVES D'ESGLÉSIA

AGENDA

Curs de formació cristiana per a tots

- Xerrada sobre el sagrament de la penitència a càrrec de Francesc Ramis Oliver, rector d'Alcúdia. Dimecres 19 de febrer a les 21 hores a la rectoria d'Algaída.

El sorteig d'un quadre de Josep Puigserver Janer a benefici de les obres de restauració del rosetó de l'església ha aconseguit recaptar 595.000 pessetes.

Moltes gràcies a tothom.

RECICLA!

Tots en traurem profit

4. Paper i cartró (1)

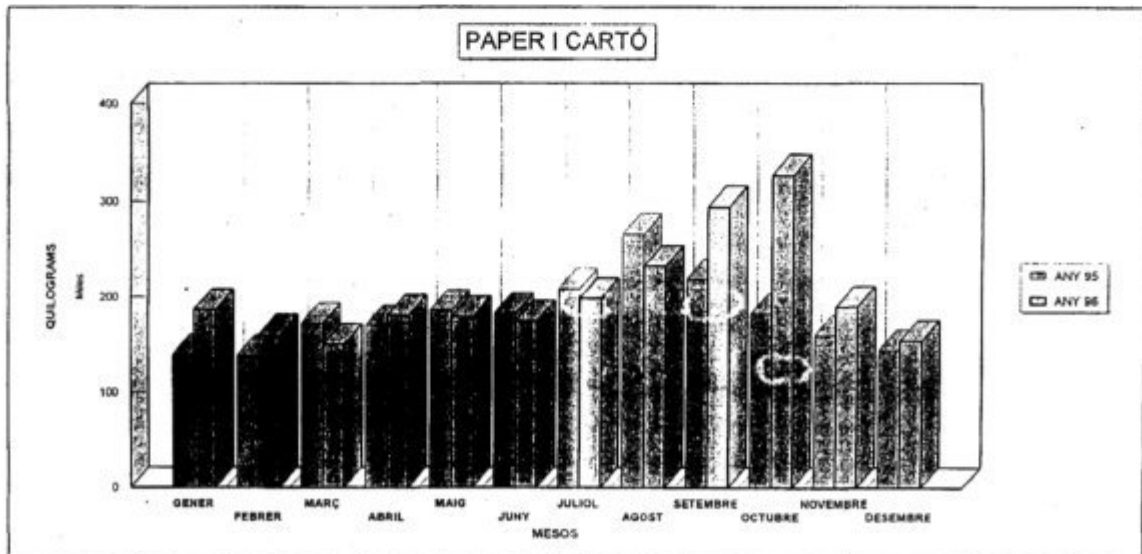
Initiam el nou any, després d'haver descansat el més de gener, amb una sèrie d'articles sobre el reciclatge de paper i cartró. Aquest més us presentam una sèrie d'estadístiques, elaborades pel CONSELL INSULAR DE MALLORCA, de recollida selectiva dels materials esmentats. La primera fa referència a la recollida a la Part Forana de Mallorca durant els anys 1995 i 1996. Com podeu observar, durant el passat any es recolliren 2.432.677 quilograms de paper i cartró, que suposa un increment del 19'86% respecte l'any 1995. El segon gràfic ens mostra l'evolució de la recollida selectiva a la Mancomunitat Pla de Mallorca durant el l'any passat i, el tercer, l'estadística de recollida de paper i cartró al Municipi d'Algaida. En aquesta darrera gràfica podem comprovar que, si bé durant alguns mesos del 96 la recollida de paper i cartró ha estat menor que durant els mateixos mesos del 95, el balanç de durant tot l'any indica un augment del 22'81% amb un total de 18.371 quilograms. Aquestes xifres són demostratives de l'interès de tots cap al reciclatge i reutilització del paper. El proper mes parlarem de les qüestions relatives als processos tècnics de reciclatge d'aquests residus i de la reutilització que en podem fer.

RECOLLIDA SELECTIVA A LA PART FORANA

dades en quilograms

PAPER I CARTÓ

	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	ACUMULAT
1995	139748	139128	172786	170832	186444	183162	209051	266196	219526	162702	160035	144541	2029610
1996	187190	159998	150460	181193	179698	175260	199271	233366	294470	326694	190421	154656	2432677
diferència	33,95%	15,00%	-12,92%	6,07%	-3,62%	-4,31%	-4,68%	-12,33%	34,14%	78,81%	18,99%	7,00%	19,86%

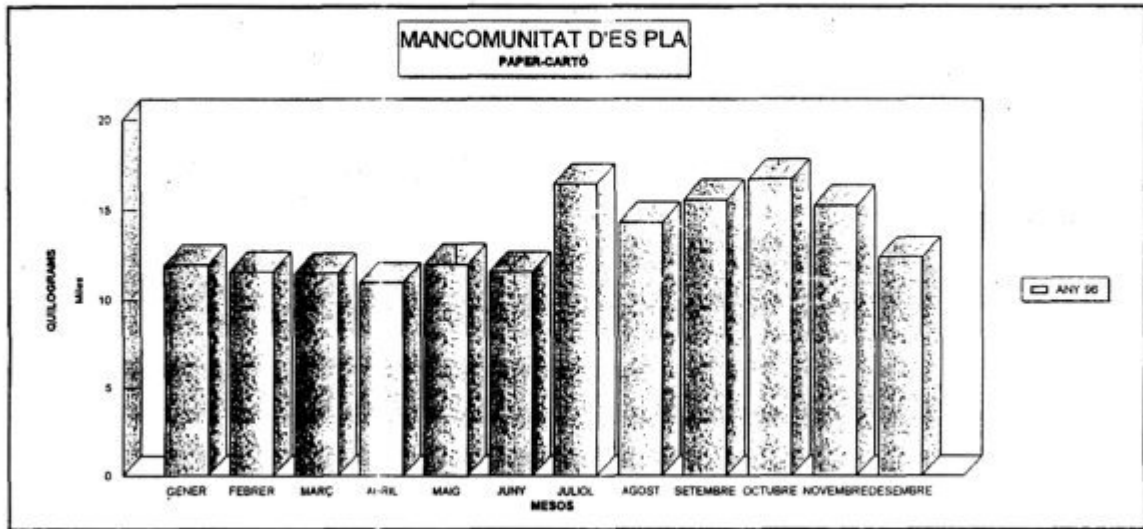
MANCOMUNITAT D'ES PLA

RECOLLIDA SELECTIVA A LA PART FORANA

dades en quilograms

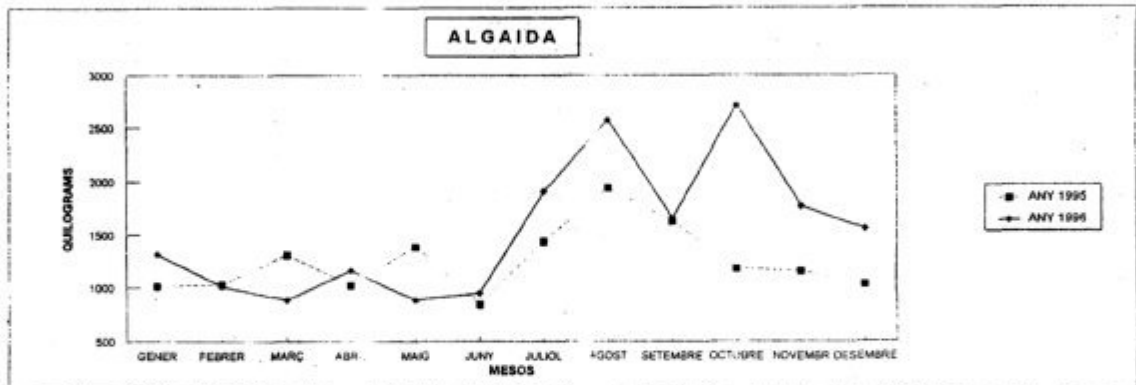
PAPER I CARTÓ

	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	ACUMULAT
1996	11970	11613	11502	10960	12007	11800	16432	14338	15554	16695	15258	12396	160345

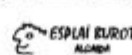
ALGAIDA

	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	TOTAL ANY
1995	1012	1028	1308	1021	1388	836	1436	1940	1629	1180	1153	1028	14959
1996	1317	1014	880	1161	880	945	1907	2574	1654	2719	1764	1556	18371
Diferència	30,14%	-1,36%	-32,72%	13,71%	-36,60%	13,04%	32,80%	32,68%	1,53%	130,42%	52,99%	51,36%	22,81%

PROJECTE VERD

MEDIAMBIENT

INFORMÀTICA I TECNOLOGIA

Ràdio On-Line

Com tothom sap, Internet es pot considerar com el mitjà de comunicació més obert, ràpid i plural que existeix. Dins la xarxa podem trobar diaris que encara no han arribat al carrer, les notícies que difonen les agències (EFE, EuropaPress, etc) al poc temps d'haver socceit, trailers de pel·lícules que encara just s'estrenen als EUA, etc. Però també hi ha un altre mitjà de comunicació molt important que pareixia que dins Internet tindria una mala adaptació, però ha estat tot el contrari, i actualment funciona molt bé i té molts d'adeptes arreu del món.

Aquest mitjà de comunicació és la ràdio, en particular la ràdio On-Line.

La Ràdio On-Line va sorgir quan els màxims responsables de les grans emissores de ràdio es van donar compte que amb Internet podrien arribar a molta més gent que la que podien arribar en aquells moments. Un exemple que donàren va ésser que si una persona havia d'anar a un altre lloc o país allunyat, on no es podria escoltar la seva emissora, amb el sistema utilitzat amb Internet, sempre podria escoltar els programes. En particular donàren un altre exemple relacionat amb l'esport, va ésser, que si una persona molt aficionada al futbol, havia de partir a un viatge de feina, justament el mateix dia que es jugava un partit molt important que decidia el campió de lliga, podria escoltar el partit per Internet, encara que es trobas a milers de quilòmetres de distància, amb l'única condició de tenir un ordinador amb connexió i un fil telefònic.

La Ràdio On-Line té el seu funcionament basat en pàgines Web. Quan accedeixes a les

pàgines de les emissores que donen aquest servei, pot trobar una estructura molt semblant al que té qualsevol empresa. Les seves pàgines donen informació de tarifes de publicitat, horaris d'emissió dels programes, fitxes dels presentadors, personal de cada programa, etc, però també hi ha un apartat dedicat a transmetre els programes de ràdio. De programes n'hi ha de dos tipus, els que ja han acabat, i tansmets en diferit i els que pots escoltar en directe.

Els programes que transmetts en diferit, normalment el selecciones, l'ordinador el guarda dins el disc dur i l'escoltes quan vagi bé. Però els que has d'escoltar en directe tenen un altre funcionament que no és tant senzill, en primer lloc has de menester un programa especial que mitjançant la connexió Internet faci una connexió directa amb l'ordinador servidor, i actualitzi sempre seguit la informació, perquè així ens pugui arribar de forma continuada i no amb cinc segons de veu, i un de silenci. Aquests programes poden ser vòaris, però n'hi ha un que s'ha convertit en l'standard, és l'anomenat *RealAudio* de l'empresa RealTech, generalment devora el llistat dels programes que pots escoltar, hi ha un *link*¹ cap a la pàgina web de RealTech perquè puguis copiar el programa dels seus ordinadors.

A continuació hi ha un parell de direccions:

<http://www.catrado.es>
<http://www.cadena100.es>
<http://www.cadena40.es>
<http://www.cope.es>

¹ *links*: Paraules claus que si hi fas un click amb el ratolí et porten a una altra pàgina web

ESPORTS

FUTBOL

Aquest passat mes de gener l'equip del C. E. Algaida de 1ª regional ha perdut un poc d'empenta, ja que la pèrdua de dos partits l'ha allunyat de les primeres posicions figurant a hores d'ara en cinquè lloc.

Hem de dir que per aquesta segona volta s'ha reincorporat el jugador Lucas, que l'any passat ja va jugar a Algaida; per contra hem de lamentar la momentània baixa d'en José Vicente.

Esperam que l'equip d'en Pacheco continuï la bona trajectòria d'aquesta temporada.

Resultats:

Lloseta-Algaida 1-0

Algaida-Petra 3-0

Algaida-S.Eugènia 0-1

Pla de na Tesa-Algaida 3-3

L'equip de N'Adres entrenador dels juvenils, mescla actuacions bones amb altres en què els nervis pareix que guanyen als joves jugadors.

Alguns resultats:

Port Pollença-Algaida 2-2

Algaida-Marratxí 2-5

Aquest mes de gener hi ha hagut relleu a l'equip de cadets ja que en Llorenç ha deixat el seu lloc a un jove entrenador amb experiència dins el futbol base, sobretot de la zona

de Peguera.

Esperam que l'aportació del nou entrenador sigui positiva.

Els infantils no poden perdre cap partit a la segona volta de la lliga. Aquesta és la consigna dels entrenadors, Mateu i Toni, als integrants de l'equip. I de moment es compleixen els propòsits.

Resultats:

Espanya A.-Algaida 0-1

Algaida-Porreres 1-0

Algaida-Manacor 4-4

Algaida-Son Servera 5-2

L'equip de Futbol 7 que entrena en Mateu Llull

amb majoria de nins de 2on any dona una molt bona imatge i figura entre els set primers. Els resultats han estat:

Algaida-Petra 1-4

Escolar-Algaida 4-2

Algaida A.-Algaida 1-10

Algaida-Margalidà 9-1

L'equip de Futbol 7 que entrena en Paco Barceló, majoria de nins de primer any, són tendres però amb una bona progressió, encara que figuren els darrers del grup. És qüestió d'anar-se foguejant.

Algaida-Cala Millor 0-15

Petra-Algaida A. 9-0

C.E. Algaida Futbol 7

Mateu (mister), J. Oliver, G. Tous, J. Morey, J. Taltavull, Ragan, P. Xame (delegat). M. Llull, G. Garcia, B. Antich, Jordi. Falten Tugores i Ogazon

Algaida A.-Algaida 1-10
Marià-Algaida At. 15-0

L'equip de veterans d'Algaida darrerament havia afluixat el ritme i havia davallat a la classificació, però els darrers partits ha reviscolat i torna figurar al segon lloc de la classificació

Esperam acabar dins els quatre primers i tenir opció a jugar els play-off de campeons de futbol d'empreses.

Resultats del gener:

V. Algaida-Llombards 3-2
V. Algaida-Gim Squash 5-2
Emaya-V. Algaida 2-2

ESCACCS

Per les passades Festes de Sant Honorat va concloure el torneig que va començar ja fa temps.

A la categoria absoluta i d'un total de vuit participants que jugaren pel sistema de lliga els tres primers foren:

1. Toni Ripoll
2. Toni Rodríguez
3. Samuel Shoshan

A la categoria infantil els cinc participants quedaren així:

1. Joan Gresp
2. Pep Morro
3. Toni Llull
4. Jaume Català
5. Antònia Ma. Català

Després d'aquest torneig que ha servit de preparació comença la participació del Club d'Escacs a la lliga per equips de 3ª categoria. Hi ha ganes de pujar i il·lusió no en falta.

Els dissabtes horabaixa, lliga, i els diumenges entrenaments al casal Pere Capellà.

VOLEIBOL

Totes les categories federades encaren la recta final, unes amb un peu a la final del campionat de Mallorca on hi van els quatre millors (dos de cada grup) o els sis millors (dos de cada grup A, B i C).

INFANTIL: Aquesta categoria va remuntant posicions i a falta de quatre partits de la primera fase té un compromís important (a casa del 2on classificat); en cas de guanyar passen a la fase final si no es perd cap dels altres partits. Ho té difícil però no impossible.

Aquest equip podria anomenar-se Hospital Pare Pou degut a la quantitat de baixes per lesió o malaltia. Esperam que millorin ja que és difícil repetir alineació. Cada setmana en falten 4 o 5.

Resultats:

Esporles-P. Pou 0-3
Bunyola-P- Pou 0-3
P. Pou-S. Gaietà 3-0

La victòria més destacada és el 0-3 al camp del líder Bunyola.

CADETS: Facin el que facin a la darrera jornada ja passen a la fase final del campionat de Mallorca.

La lliga cadet d'aquest any es posa molt cara ja que tots els equips han

millorat molt i s'han reforçat. No serà gens bo de fer arribar a la final del campionat de Balears. De moment els resultats acompanyen i les jugadores fan un joc molt espectacular i donen la sensació de ser un equip fort i compacte.

Son Servera-Algaida 0-3
Algaida-Pòrtol 3-0
Mediterràneo-Algaida 0-3
Sa Pobla-Algaida 1-3
Esporles- Algaida 0-3

Tan sols falta la visita a Algaida del Sant Josep Obrer, únic equip que ens ha derrotat aquesta temporada. Esperam poder-li tornar el favor.

JUVENIL: L'equip juvenil, després d'una gran primera fase, juga la final del campionat de Mallorca contra potentíssims equips, la majoria amb jugadores més velles i expertes que les nostres. (És el primer any que hi ha juvenils a Algaida).

Primera fase:

Bunyola-Algaida 0-3
Algaida-Manacor 3-0

Fase final: La disputen Sant Josep Ober, Aybar Ciutat, Mediterràneo (tots ells de Ciutat) i Algaida. De moment les nostres jovenetes ho duen bé i es fan respectar.

Algaida-S. Josep O. 3-1
Mediterràneo-Algaida 3-0

Les dues primeres jugaran a principis de març el campionat de Balears a Menorca.

UNA XERRADETA ... (Acabament)
col.lectiva a Galeries Dera fins a avui són unes 17 exposicions entre Palma, Algaida, Andratx i Calvià.

-Quina valoració en fas de l'acollida del públic algaidí?

-Fantàstic! M'han fet molt de cas,estic molt satisfet; la gent que no sabia que jo pintàs m'han elogiat entusiàsticament.

-Com a dibuixant de "còmics" què ens pots explicar?

-Som gran admirador dels dibuixants. Tenc col.leccions dels prestigiosos Corto Maltés, Alex Raymond (Flash Gordon), Hoggarth (Tarzán). Quan col.laborava en aquesta revista fent parlar "En Miquelet" disfrutava molt.

-Sabem que ets un gran lector, devorador de llibres. Quins gèneres t'atreuen més?

-La novel.la, especialment la que ens relata la vida i aventures dels pobles

primitius; m'agrada conèixer els costums de les grans civilitzacions: Roma, Egipte, Països Orientals... També m'agraden les novel.les de ciència ficció i els relats de la guerra civil espanyola perquè, com que jo era petit, em va impactar molt aquell conflicte.

Com ha dit el nostre entrevistat, va col.laborar en aquesta revista com a dibuixant de còmics on expressava, a través d'en Miquelet, uns fets quotidians, a vegades polèmics, de la poítica d'aquell moment. Va ser una llarga col.laboració que va durar més de dos anys: de juny del 86 a octubre del 88.

A tots ens agradaria que tornàs a provar-ho per poder disfrutar com a lectors de la gràcia de les seves seqüències.

La conversa és fluida, però hem d'acabar. Curiosament estau davant una xerradeta en què tant l'entrevistat com l'entrevistadora som uns algaidins d'adopció.

CATI DE SA PLETA

PROMOCIÓ: Els equips alevins han començat amb aquests resultats:

Vilafranca-Algaida B 2-0
Algaida A-S. Servera B 2-0
Algaida B-S. Servera A 2-0
Algaida A- S. Servera A 2-0
Algaida B-S. Servera B 2-0

Aquestes jovenetes que n'aprenen de les seves mestres, les jugadores grans, s'entrenen amb molta il.lusió per poder ser com elles. Fins ara no ens podem queixar: hi ha bona cantera.

PENYES: Les penyes van escalant posicions, però darrerament duen una sèrie de jornades que els toca descansar. No sabem si estaran cansats de tant

de descans. És ben hora de jugar més partits.

EL PAVELLÓ
COBERT: Després de molts d'anys de fer el cuc de l'orella malalt a l'equip de Govern de l'Ajuntament, ara pareix que ha començat a escoltar pares, jugadors, directiva i ha començat a mirar si es construeix un pavelló cobert o com a mínim si es cobreix una pista de les escoles. Enhorabona per la decisió: ja feia 7 anys que covava! Tots recolzam la iniciativa i esperam que l'execució no duri 7 anys més.

CAMPIONAT DE MALLORCA DE CROSS

El passat dissabte dia 1 de febrer es va celebrar a Binicomprat per segon any consecutiu el campionat de Mallorca de cross amb la participació d'uns 700 al.lots.

El Club Voleibol Algaida va col.laborar en l'organització que ha estat a càrrec de la Federació Balear d'Atletisme, el Consell Insular de Mallorca juntament amb l'Ajuntament d'Algaida.

JOAN TROBAT

UNA XERRADETA AMB...

FRANCESC LLAVINA

D'en Francesc Llavina se'n poden dir moltes coses, però per damunt de tot jo el veig com una persona plena de vida, amb inquietuds, amb voluntat d'experimentar, dins l'art, camins nous, no massa espectaculars però sí fermes i constants. En Paco és dibuixant, pintor, ceramista, decorador, lector entusiasta, gran amant dels còmics i, com a conseqüència, del cinema; és a dir, que dedica esforç i empena a tot el que és art, a tot allò que ens dignifica com a persones. Per Sant Honorat ens ha ofert part de la seva feina en una exposició que ha deixat a més d'un admirat per la seva varietat d'estil, de color, de tècnica i de moviment, que va des d'una "natura morta" a l'agitació més festiva de les dances dels cossiers.

-El dibuix i la pintura han format part de la teva expressió artística. Ens vols explicar què signifiquen en la teva trajectòria?

-Des d'al.lot sempre he dibuixat; a l'escola feia "tebeos", per no haver-los de comprar, -era la postguerra-, i els canviava amb els amics. De més gran em vaig dedicar al dibuix publicitari; l'afició a la pintura em va venir a la maduresa, als 50 anys; anava a l'acadèmia d'en Xim Torrents i allà vaig aprendre la tècnica de l'oli.

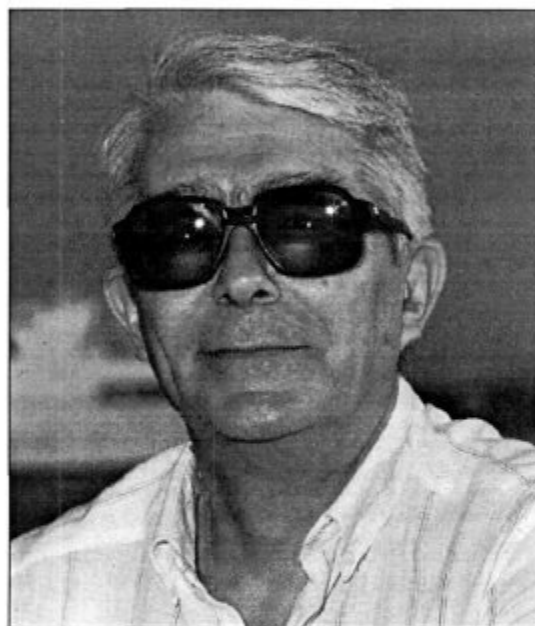
-Quins altres procediments has empleat per pintar?

-Normalment l'oli; també he provat l'aquarel.la, però em resulta difícil i m'he de perfeccionar; també acrílic i dibuixos a sanguina per fer les notes que després pas a l'oli.

-He vist a l'exposició que utilitzes moltes games de colors i també tens una gran varietat temàtica: què pretens? és

inquietud? és una recerca? és un rept?

-És ses tres coses; m'agrada experimentar; una temporada em vaig limitar als ocre, sienes, paleta...; altres vegades és el pinzell i l'oli; darrerament estic provant l'impressionisme. No m'agrada encasellar-me en una temàtica ni en un estil; ho vull provar tot.

-Sabem que també t'expresses a través de la ceràmica. Ens ho expliques?

-Encara em falta fer molt de camí, però ho he volgut provar; en Víctor Andreu m'ha parlat d'unes tècniques que m'interessen.

-En quina de les teves expressions plàstiques et sents més a gust?

-Dibuixar és el que m'agrada més; la gent ho ha reconegut en aquesta exposició perquè he venut tots els dibuixos i he tengut moltes felicitacions en aquest aspecte.

-Has exposat altres vegades?

-Des del 84 en què vaig participar en una
(Segueix a la pàgina anterior)